

Чужому наукається,
А свого не чує...
Т. ШЕВЧЕНКО

Редкамер 1 Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N. J.
Henderson 4-0237
УНСоюз: Henderson 5-8740
Тел.: з Нью-Йорку:
BArclay 7-4125
УНСоюз: BArclay 7-5337

УРЯД ОБСТОЮВАТИМЕ ЗМЕНШЕННЯ ПОДАТКІВ ВІД НОВОГО РОКУ

Вашингтон. — Секретар торгівлі Лютер Г. Годжес заявив на пресовій конференції, що президент Кеннеді обстоює свій давній план зменшити прибуткові податки з важливістю від 1-го січня 1963-го року. Годжес висловив і свій власний погляд на цю справу, кажучи, що найбільша редуція податків повинна бути в особливих прибуткових податках, бо особи негачно дуться в рух і малі суми, які дають зарплату зменшення податку, а великі корпорації вимагають до цього довшого часу. Годжес заявив, що країна виробила більш до рекордних сум в цьому році — \$360 мільярдів, і він передбачає, що вона зростатиме і в найближчому 1963 році. Але темп росту економіки з заповільняється, твердить секретар торгівлі, і тому за допомогою зменшення податків треба прискорити темп росту економіки. Годжес казав, що хоча Президент в своїй промові в Нью-Йорку в Економічному Клубі не згадував дати 1-го січня, то він і надалі є за те, щоб зменшити податки з важливістю від нового року. Це сказав Годжес тому, що деякі члени Конгресу заявляли проти того, щоб закон про зменшення податків діяв з 1-го січня, а тому можна було згодуватися, що уряд не обстоюватиме дати 1-го січня. На думку Годжеса Конгрес повинен відокремити справу зменшення податків від законопроекту про реформу податкової системи, бо та справа вимагатиме довшого часу. В політичних колах столиці передбачають, що в 1963-му році буде довга і запалана боротьба за законопроект про зменшення прибуткових податків.

Знов переговорюють в справі викупу 1,113 кубинських полонених

Гавана. — Сюди прибув ньюйоркський адвокат Джеймс Донован разом із трьома членами кубинського комітету, щоб закінчити переговори в справі викупу 1113 полонених, які перебувають на Кубі від нещодавнього втеди в дні 17-го квітня 1961-го року. Кастро жалує халачі і ліків на суму \$62 000 000, і вже стільки забрано, що можна буде заплатити за полонених бажану ціну. Кубинці, головним чином родинами полонених, тішаться, бо сподіваються, що ще перед Різдвом привалять частину в'язнів прибути літаками на Флориду. Американ-

Саймінгтон заповідає, що Конгрес виступить в обороні ракет „Скайболт“

Вашингтон. — Член Сенатської Комісії Збройних Сил сенатор демократ Стюарт Саймінгтон заявив в телевізійному інтерв'ю, що Конгрес виступить в обороні продукції ракет „Скайболт“, які секретар оборони Роберт МакНамара вирішив в порозумінні з президентом Кеннеді не продукувати тому, що вони задорогі, та їхня продукція не була досі успішною, бо не вдавалися випробування. Ракети „Скайболт“ мали б випускати з атомовою зброєю з літаків на

В АМЕРИЦІ

Сенатор республіканець Беррі Годдверт сказав, що він не вірить в те, що СРСР виробляє 42 ракети з Куби. Він казав, що Кастро казав поховати ракети в печерах, яких є досі на Кубі. Годдверт сказав, що він боїться того, щоб Кеннеді не зробив вже якоїсь таємної угоди з Хрущовим в справі Куби. Сенатор каже, що Президент повинен ясно сказати, чи він обіцяв Хрущову не робити інвазії на Кубу, чи ні.
Підружжя Дональд Меєрс із Шарлотти, Північної Кароліни, адоптувало 9 дітей-сиріт, які втратили батьків й мартір в авіаційній катастрофі. Ці діти в віці від одного до 12-ох років, приїждять з Міннесоти на літнє в товаристві сестрички, який заявив, що такою „добродійною“ чину це не

СЕКРЕТАР ПРАЦІ В НЬО ЙОРКУ

Секретар праці ЗДА В. Віллард Вірн відбув в Нью-Йорку цими днями зустріч і конференції з представниками газетних видавців і друкарів, страйк яких запланований в суботу, 8-го грудня, припинити видання дев'ятих найбільших ньюйоркських щоденників, як тож з представниками корабельних кампаній і портових вантажників, страйк яких має початися в неділю 23-го грудня. Переговори Вірн були безуспішні, і він, відїжджаючи до Вашингтону, заявив, що нема надії на шкоро погодження страйку газетних друкарів і що цей страйк може тривати місяцями. Не добився порозуміння Вірн також в розмовах з представниками портових вантажників. На фото: Вірн (посередині) з головою Корабельної Асоціації А. Л. Шопіном (ліва) і президентом спілки вантажників Т. В. Глізоном (перший з правого боку).

Президент пропонує збільшити платні членам Конгресу і свого кабінету

Вашингтон. — Президент Кеннеді зробив різкий підйом членам свого кабінету і Конгресу, але це є поки що тільки проєкт, який мусить увійти в Конгрес в найближчому році. Згідно з цим законопроектом мають збільшити платні членам Президентського кабінету, і конгресменам та сенаторам до \$30,000 або \$35,000. Члени кабінету отримають тепер по \$25,000, а конгресмени і сенатори по \$22,500. В цьому проєкті Президент має збільшити платні мотивувати тим, що працівники в приватній службі отримують краще винагородження, як державні урядовці, і тому треба хоч трохи збільшити федеральні платні, щоб заохотити людей до праці в урядових агенціях. Директори великих корпорацій отримують платні в три рази більше, як секретарі оборони, рільники, внутрішні

Наукове Товариство ім. Шевченка вшанувало пам'ять сл. п. проф. Володимира Січинського

Нью-Йорк. — Мистецтвознавча Комісія НТШ влаштувала в суботу, 15 грудня ц. р. в Українському Інституті Америки в Нью-Йорку, Уроцист Науковому Конференцію для вшанування пам'яті сл. п. проф. д-ра Володимира Січинського, дійсного члена НТШ, визначного науковця, історика мистецтва, архітекта, та мистця-графіка. При відкритті конференції відкрив голова Мистецтвознавчої Комісії проф. Д. Горняк-Кевич, вказуючи на великі заслуги проф. Січинського на полі української науки і мистецтва, зокрема в ділянці архітектури. З черги проф. Б. Загайкевич вголосив доповідь про життя і творчість Січинського, а арх.-інж. І. Жуковський про В. Січинського як архітекта та історика українського мистецтва. Проф. А.

Інж. Осип Бойдуник, голова УНРади, приходить до здоров'я

Нью-Йорк. — Інж. Осип Бойдуник, голова Української Національної Ради, який перебував тепер на відпочинку в ІД та який минулого місяця після серцевої атаки був в критичному стані в одному із місцевих шпиталів, покинувши вже шпиталь та поступово приходить до повного здоров'я в домі свого братиначи в Тінек, Н. Дж. Лікарі, під опікою яких голова УНРади перебував під час недуги, мають надію, що інж. Бойдуник повний відужав та скоро зможе повернутися до своїх звичайних обов'язків, чого йому щиро бажають численні його приятелі і знайомі та вся велика українська громада в Нью-Йорку.

Інж. Осип Бойдуник

Захід знову потвердив свої права в Берліні

Берлін. — Три західні великодержави знову пригадали Союзному Союзу, що право-адміністративний стан Берліну від кінця війни не змінився та що на цій підставі вони, західні альянти, мають в ньому ті самі права, що їх мали в 1945 році. Ця західна нота з минулого понеділка 17 ц. м. була формальною відповіддю на російську ноту з 29 листопада ц. р., в якій більшовики скаржилися проти „нелегального“ судового процесу, поведеного в Західному Берліні проти т. зв. „Союз жертв нацистського переслідування“. Процес проти цієї організації, як насправді закартуєної комуністичної прибудини, іде перед Федеральним Адміністративним Трибуналом, що має свій осідок в Західному Берліні. Сове-

У Сенегалі не вдалась спроба перевороту лівого прем'єра

Дакар. — У західно-африканській муринській державі Сенегаль прем'єр Мамаду Діа дав наказ поліції обсадити парламент, щоб не допустити туди послів, недоволених його лівою соціальною політикою та виявленнями соціалістичних симпатій. Однак, 48 з-посеред 80 парламентарних послів зібрався в помешканні президента парламент і висловив недовіру прем'єрові. Сталося це за згодою президента Сенегала Леопольда Седжора, який також протиставлявся лівим тенденціям прем'єра. Президент наказав військові обсадити державні будинки, парламент і радіостанцію. В парламентарному будинку оточено і атомом арештовано скіненого прем'єра Мамаду Діа. Сім парламентарних послів причислено до „незаконних“ і спроба перевороту. Президент Седжор планує скликати парламент для переведення змін конституції з прийняттям президентської системи правління за американським зразком. Покищо президент діє там.

Об'єднання Українських Письменників „Слово“ відбуде велику річну нараду і зустріч письменників із публікою

Нью-Йорк. — У зв'язку із виданням великого 1-го Літературного Збірника „Слово“ Об'єднання Українських Письменників „Слово“ влаштує в суботу 22 грудня велику річну нараду своїх членів для обговорення цього збірника і для наміщення плану дальшої діяльності і видань. Цього ж дня о год. 7-ій вечора відбудеться в будинку УВАН при 206 Вест 100-ій вулиці влаштування Об'єднання „Слово“ спільно з Українською Вільною Академією Наук пленарна Конференція на пошану померлого недавно поета і белетриста сл. п. Тодосія Осьмачки, участь у якій візьмуть О. Добровольська, П. Гриняк, Ю. Лавренюк та С. Маланюк. В неділю 23 грудня Об'єднання „Слово“ влаштує о год. 5.30 в залі Українського Інституту Америки при 2 Іст 79-ій вулиці великий прилюдний літературний вечір, в програмі якого є передбачені виступи письменників і артистів із читаннями новел, есеїв, поезій, скецхів, пародій та гуморесок, як теж фортепіанові музичні інтермети у виконанні Марії Писек. Вечером проведуть, як кошметатор, Іван Керницький (Ікер).

Українська грамада відпровадила на вічний спочинок д-ра Лева Ганкевича

Нью-Йорк. — Визначний український адвокат, публіцист, політик і громадський діяч д-р Лева Ганкевич відбув свою останню подорож на цій землі. У віаторок 18 ц. м. після Богослужби в українській католицькій церкві св. Юра в Нью-Йорку, що її відправив о. Роман Ганкевич в сослуженні о. Куліничка й о. Мендського, жалібною похід поїхав до Вавид Бруку в Нью-Джерсі на тамонний Український цвинтар. Над відкритою могилкою молитву провів архієпископ УПЦА, Віпроєс Метислав та після того вголосив промову, як давній добрий знайомий Покиньки. Під час трини у тамонний церковний залі д-р Ярослав Кравдох, головний секретар УНСоюзу, звернув увагу на своїй промові на ролі адвокатури в Західній Україні між двома світовими війнами. Промовляючи д-р Степан Ріпецький і Борис Ржепський, а хрестителі Метислав закрив жалібною сходиною — Попередньою дня, в понеділок 17 ц. м., в похоронному заведенні П. Я. сандарові й Петрові.

КЕННЕДІ І МЕКМІЛЛЕН НАРАДЖУЮТЬСЯ НА БАГАМАХ

„СКАЙБОЛТ“, КОНГО, КИТАЙСЬКО-ІНДИЙСЬКА
ВІЙНА, БЕРЛІН І СПОРИ СЕРЕД КОМУНІСТІВ —
ПРЕДМЕТАМИ НАРАД

Нессо, Багами. — У соняшній надморській місцевості Нессо (писане, як німецьке місто Нассав) на одному з 700 Багамських малих островів, Нью-Провіденс, за 180 миль на південний схід від Маямі, почалася в середу 19 грудня конференція між президентом Кеннеді і британським прем'єром Гарольдом Мекмільленом. Після прильоту туди кожний з них обмежився тільки до коротких загальних оптимістичних заяв на тему погоди і американсько-британських взаємин. През. Кеннеді заявив, що „світ виглядає тепер краще сьогодні, ніж виглядав вчора, коли передбачалося на цьому соняшному острові“ та висловив переконання, що хоч може після цієї конференції „світ, може, не виглядатиме краще“, проте він — Президент — буде почувати себе краще. Прем'єр ствердив, що ЗДА й Британія були найбільшими приятелями в минулому і напевне залишаться ними в майбутньому. Для Мекмільлена це вже 16-та черга зустрічі з американськими президентами за його урядування: 10 разів він зустрінувся з президентом Кеннеді, а ще шість раз з президентом Кеннеді. За газетними твердженнями центром теперішньої конференції є справа керування ракет „Скайболт“, на яку розраховувала Британія та якої Америка не хоче далі дозволити використовувати. Хоча американські керівні чинники, включно з президентом Кеннеді, в останніх своїх заявах намагалися зменшити вартість цієї ракети для західної оборони, а секретар оборони МакНамара заявив, був одверто, що в ході дослідів над цією ракеткою вона „розчарувала“ першій, покладає в неї надії, проте бр-

Польща відновлює „план Рапацького“ про неутралізацію Німеччини

Женева. — На засіданні 17-членної конференції роззброєння в минулий поєділок 17 ц. м. представник комуністичної Польщі Манфред Ляхе підніс знову так званий план Рапацького, за яким однакова Совець, як і західні великодержави забрали б напад своєї війська з Німеччини, створивши в ній так звану безатомову смуту. Совець свого часу прислалася були до того плану та заявили, що вони гарантували б недоторканість неутралізованої Західній Німеччині. Проте Совець відкинули і далі відкидають план з'єднання Німеччини на базі вільних виборів, відмовляючи німцям право самовизначення. А американський представник Чарльз Стіл відразу відкинув пропозицію Ляхе, звернувши увагу, що коли б Совець забрали свої війська з Німеччини, на території Польщі, чи навіть Східної Німеччини, а ЗДА до Америки, то теперішня рівновага збройних сил в Європі була б захвалена у користь Східного Союзу. Але заявив він — ЗДА готові продовжувати дискусію на цю тему. Він підкреслює, що він не знає, чим чиним справа міжнародного роззброєння мала б скористати на переведенні в життя плану Рапацького, коли той план, напевно, збільшив би загрозу вибуху нової війни.

У СВІТІ

Недалеко Маркштайну в Західній Німеччині, у глибині 1800 стп, стався в минулу п'ятницю в копальні вугілля вибух, жертвою якого впадо 7 рудоків, що згинув, і 7 далаших, що були важко поранені. Внаслідок вибуху загорівся збірник газоліни одного генератора, що наповнило шахту густим димом. На поверхні родили рудоків і машин нагору похмуро вилучували внаслідок рятуючої акції.
У Східній Німеччині грозить нове подорожіння та націоналізація м'яса. Східнонімецькі комуністичні власті виправдують свою погану господарську „масштабну“ акцію, відповівши власті, ніби не вилася своєчасно переоброти. Одні комуністичні атакажи скидають вини на других, не хотючи признати, що дієсною винною є комуністична система.
В Ірані арештовано 25-річного іранця Еззата Шурін, який недовго Гаммадану, на захід від Тегерану, напад на молоді дружину австрійського інженера, зайнятого при будові водно-електричної та сповни П. 23-річна Вікторія Альфреді, яка — зрештою, сподіває-

ПРОТОКОЛ

XXV. ЮВІЛЕЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

що відбулася в готелі „Нью Йоркер” в Нью Йорку — в тижні від 21-го до 26-го травня 1962 р.

(6)

REPORT OF SUPREME ADVISOR ANDREW JULA

It is with the greatest esteem that I present to the assembled delegates for the 25th convention of the Ukrainian National Association, a report of my activities since our convention which was held in Cleveland, Ohio, I wish to say that they were very good years, as our organization has grown in membership and assets, of which we, as members of the Ukrainian National Association, can be very proud.

I was very fortunate to represent our organization at the forty-seventh and forty-ninth annual meeting of the Pennsylvania Fraternal Congress. They were held in the month of November, at the Hotel Roosevelt, Pittsburgh, Pennsylvania. In the Fraternal Congress there are 75 affiliated societies, which indicates that many people are insured in fraternal organizations. This verifies that the Ukrainian National Association will grow with the coming years.

In our area we have held regional U.N.A. rallies during June and August, 1959 and in November, 1960. These rallies were well attended and a representative from the Home Office was present. The highlight of these rallies was the question and answer session, the answers being supplied by our late Supreme President D. Halychyn and Dr. J. Padoch. I also represented our organization, in company with our Executive Board, at the past two annual Ukrainian Youth League of North America conventions, one being held in Rochester, New York in 1959 and another in Scranton in 1961.

In the company of our late President D. Halychyn, I helped to dedicate another U.N.A. home and club in Western Pennsylvania. This ceremony took place during December 1959 in Derry, Pa. This now gives our area five U.N.A. homes and clubs. Here all members of the U.N.A. are always welcome to come, meet friends and enjoy themselves socially. In December, 1960 a summit conference of the U.N.A. was held in Cleveland, Ohio. It was very informative and helpful.

In 1961, a sports program was organized in the Pennsylvania-Ohio district. The first Bowling Tournament was held in Youngstown in 1961 and the next will take place in Ambridge, May 5, 1962 with Branch 181 as the host. This, I believe, will be the fore-runner of a sports program on a national scale. Sports is playing a very active role in promoting the U.N.A. It is doing extremely well at our resort, the Soyuzivka, and also in other parts of the country. On January 27th, I attended the Tenth Anniversary of the Rochester Ukrainian-American Sports Club. They have won wide recognition with their championship Soccer teams. I know that most of the players, if not all, are members of the Ukrainian National Association.

Branch 276 of Ambridge celebrated their 50th jubilee in November, 1960 and I was in attendance with the jubiliarians to celebrate this great occasion. I am pleased to report that Ford City has, and still is, the most active branch in obtaining new members. With other branches of the Pittsburgh area, it has been instrumental in keeping the U.N.A. in the top position as the largest Ukrainian Fraternal organization in the United States and Canada.

As chairman of our local Committee for the Taras Shevchenko Memorial Monument, I am pleased to announce that my committee and I collected \$1,232.00 towards the goal of this worthy project. With the help of the director of our local Ukrainian-American Radio Hour in Pittsburgh, I arranged to have all members of the Executive Board speak on the air whenever they were in the immediate vicinity.

I extend to all the delegate assembled here a very enjoyable week. May they continue doing the wonderful work in their communities and the large cities for the good of the Ukrainian people and the Ukrainian National Association. I wish to extend my thanks to the delegates of the 24th convention for electing me to the Board of Advisors. I believe that the delegates gathered here for the 25th convention will also put into office people who will serve and keep the Ukrainian National Association the most active and richest Ukrainian fraternal organization in the United States and Canada.

Промовляючи по англійськи, головний радний Андрій Джула додав до свого друкованого звіту, що його заняття концентрувалися над розвитком спортової діяльності в районі його перебування. Невдачі в Алясці відбувся районний турнір при круглях з великим успіхом, а черговий заплановано влаштувати в Клівленді, Огайо.

ЗВІТ ГОЛОВНОЇ РАДНОЇ ОЛЕНИ ШТОГРИН

Минули чотири роки, і ми знову збираємося на 25-ту Конвенцію, щоб переіспити наші досягнення і дати звіт з проробленої нами праці для Батька - Союзу.

Моя діяльність для УНС проходила, так би сказали, в трьох напрямках: організаційний, суспільно-громадський і секретарський 397 Відділу.

Як головна радна я була прийнята на всіх трьох річних зборах, брала жваву участь у всіх дискусіях, була промотором ухвали про підвищення нагород секретарям, що пізніше коментувала Головна Канцелярія, як рівнож виконувала окремі доручення Екзекутивної ради репрезентації і полагодування союзних справ.

Протягом чотирьох років, що минули від останньої Конвенції, у нас відбулось сім окружних зборів, над підготовкою яких я працювала, в яких брала участь, даючи свої завдання відносно різних організаційних справ. Я старалась налагодити співпрацю між секретарями при організуванні нових членів, що в нас до певної міри досягнуто. Попри згадані вище збори ми провели ряд сходів і нарад. Кожного місяця при зібранні викладачів я зустрічалась з секретарями і обговорювала наші відділові проблеми. З приміщенням міжкук, що я завжди мала повну кооперацію з місцевими секретарями і відділовими урядовцями. Я входила в склад Комітету підготовки Союзного Дня, яка вимагала багато праці. Вправді цей День, з огляду на дощ, не вдалось перевести в таких

розмірах, як ми його планували, але він не був втраченим, бо ми з п. Д. Галичином, д-ром Галамом і міром Скоціями-ом так поїхали до Честери, де з участю союзниць і позамісцевих гостей відбулось гарне союзове зібрання.

Далі наведу мою участь у секретарських курсах на Союзівці. Я поїхала на цей курс з двох причин: щоб послухати доповіді досвідчених організаторів і щоб пригледітись, чи такі курси потрібні і оправдують їх кошти. У висліді скажу, що секретарі чи взагалі союзовці, які дійсно хочуть придбати членів для УНСОУ, на таких курсах можуть багато скористатись. Організування членів тепер багато складніше, як було колись, і тому треба до цієї справи бути підготованим. Подібний скорочений секретарський курс відбувся минулого року у Філадельфії. Доповідачами були: д-р Падок, мір Скоція і п. Сохан. Також брали участь ми, місцеві урядовці. Користали з нього місцеві секретарі з Трентону, Честери і Біллінгтона.

Хочу також згадати про свою участь у похороні с. п. гол. президентки Д. Галичини в Нью Йорку і у підготовці поминак на сороковий день його смерті у Філадельфії.

До своєї репрезентації я зараховую: щорічну участь в делегації до посади міста в справі проголошення дня 22 січня — Днем Незалежності України, участь у з'їзді ЗУАДК, як делегатки 397 Відділу; також же обов'язок і сповняла на конгресі УНК в 1959 р., де виїхала в склад Ширшої Ради Директорів. З доручення Екзекутивної ради репрезентувала УНС на бенкеті для ашанування 25-ліття священства о. Івана Савчука, де я склала привіт від УНС. Була також на ювілеї 194-го Відділу в Нью Йорку.

На запрошення 156-го Відділу в Честері була я на святі, який цей Відділ влаштував своїх засновників. Тому, що з трьох запрошених промовців я тільки одна явилася, Комітет Святи був мені за це дуже вдячним. Свято було гарно підготоване, а знаменне було тим, що заступили на ньому були чотири генерації союзниць. Я виступила промовою про святи і значення УНС для української спільноти в Америці.

Щодо громадської праці, то я постійно брала в ній участь і продовжую її далі в ім'я УНС, щоб держати зв'язки з громадством і мати нагоду пропагувати союзову ідею. Кілька років я є головою Контрольної Комісії філії УНК, беру участь у всіх засіданнях і належу до групи збиральців, яка кожнорічно переводить збірку національного датку. Думаю, що до речі буде згадати, що Філадельфія минулого року виїхала на перше місце щодо збірки.

Я також належу до комітету, який переводить збірку на будову пам'ятника Т. Шевченкові. Збірка принесла вже дол. 17,000 і ми продовжуємо її далі.

Незалежно працюю я у Відділі 397, який зорганізував в 1944 р., і який веду дотепер. Я не тільки стараюсь полагодувати всі відділові справи з виснаженням викладачів, а також, точно і на час, але й виконую багато праці в ділянці суспільної освіти. Коли члени звертаються до мене, я служу їм порадами чи інтересами у різних властях, якщо заходить потреба. Стараюсь по можливості не допускати до суспільної діяльності, щоб члени не залишали задвоє з викладачами. Навіть, адалось мені повернути понад десятків членів, які були суспендовані по роках або й два, переїхали з інших міст і Відділів. Після, що члени були в суспенсії, я ново і дістати нагороду, як турбувались частинним стаганням викладач. Однак я уважала, що, давши людям нагоду віднайти своє членство в УНС без грошової втрати, я здобувала членів для УНС, які будуть вдячні і дитимуть свою організацію.

У ювілейній кампанії я брала активну участь, а мій Відділ переіспити призначені квоти і був одним з тих кількох, які своєю надлишковою виправляли недостачі інших Відділів, так, що кампанія ця пройшла на території Філадельфії з успіхом. Не зважаючи на природні втрати, мій Відділ постійно зростає, за статистичними даними дійшов на друге місце щодо зросту у Філадельфії, і моїм бажанням є поставити його на перше місце.

Одним закінчую мій звіт і бажаю цьогорічній Конвенції якнайбільшого успіху.

Головна радна Олена Штогрин сказала у своєму доповнюючому звіті, що постійно працює для УНСОУ, як тільки має змогу, як також підкреслила вона, що все, що вона робить, робила це із почуття громадського обов'язку і рада докласти й свою цеглину для Української Справи.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РАДНОГО ВОЛОДИМИРА ДІДКА

На терені Дітройту, де я виконував обов'язки головного радного протягом минулих чотирьох років, я брав участь і репрезентував УНСОУ на важливих імпрезах, які влаштовували центральні та локальні організації. При кожній такій нагоді ширив добре ім'я УНСОУ.

В звітній каденції я брав участь в трьох річних засіданнях Головного Уряду, на яких складав свої звіти як зі союзної, так і з громадської діяльності, тому в цій звітній не буду подавати того, про що вже звітывав, а коли подаю дещо, то коротко.

В Дітройтській окрузі я брав активну участь в організуванні двох нових Відділів, 174-го в Дітройті і 303-го в Флінті, Міш. При цьому уважав за обов'язок скласти щирю подяку нашому організаторові маїстріві І. Скоціясові, що допоміг мені в створенні цих Відділів нашої Округи, яка обіймає тепер уже 18 Відділів.

В звітній часі відбув я 39 союзних зборів, враховуючи тут збори округи та поодинокі Відділи. Брав участь у відзначенні трьох відділових ювілеїв у своїй окрузі в 1959 р. Окружний Комітет влаштував 65-літній Ювілей УНСОУ величавим концертом, при чому приготування до цього ювілею лежало на моїй відповідальності, як голови Окружного Комітету.

На всіх окружних зборах, які ми відбували, першою точкою була справа Відділів нашої Округи. Управа Округи завжди брала активну участь в загальногромадських імпрезах, влаштовуваних на терені Дітройту.

У справі фінансових збірок, проголошуваних Екзекутивним УНСОУ або українськими центральними установами, я завжди апелював до наших відділових урядовців, щоб брали активну участь в цих акціях. В 1959 р. переводили ми збірку на Семінар св. Василія в Стемфорд, Конн., у 1961 р. наші Відділи і члени склали поважну суму на будову пам'ятника Т. Шевченкові у Вашингтоні.

В минулих чотирьох роках виконував я припорушення

Головної Екзекутивної — перевіряв реальності членів, які згоджувалися по моргеджі до УНСОУ, тощо інформуючи про висліді перевірок Головному Екзекутивному. Таких перевірок виконав 21, на суму дол. 190,500.

Наша цьогорічна Конвенція є ювілейною Конвенцією. Так склалося, що на цей час припадає також 25-ліття мого урядництва в УНСОУ, і з цієї нагоди складаю сердечну подяку делегатам, які мали до мене довіря і віддавали за мене свої голоси.

Також складаю щирю подяку відділовим урядовцям нашої Округи, які, зі мною співпрацюючи, давали мені змогу бути їхнім репрезентатом не тільки в УНСОУ, але й в багатьох інших установах нашої громади.

Головний радний Володимир Дідка доповнив свій друкований звіт ось такими словами:

Святий Президент, Шановні Делегати і Делегати. В доповнення до мого звіту додаю ще те, що скликав я в цій році два рази Окружні збори з ново вибраними делегатами на цю Конвенцію.

На тих зборах обговорювали такі Союзівські справи: Передконвенційна кампанія за новими членами. Дім старців на Союзівці. Підвищення дивідендів. Приднування до Союзу тут роджену молодю. Родино-групові грамоти в Союзі. Про видавництво Свобода, Українські Вікни, та діточу Веселку, котра повинна виходити в двох мовах. Про згадані справи наші делегати будуть забирати голоси, коли на це прийде час.

На закінчення мого додаткового звіту, заявляю Вам шановні делегати і делегати, що я більше не буду кандидувати до уряду, проурядивши 25 літ як головний радний. Я мав надзвичайно велику приємність працювати для УНСОУ. Впродовж мого урядництва я прислав сотні членів, та полагодував десятки Союзівських справ.

Від праці для УНСОУ я надаю не відмовляюся. При цій нагоді складаю щирю подяку делегатам всіх попередніх конвенцій, що мали до мене довіря і віддавали свої голоси на мене.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РАДНОГО МИКОЛИ ДАВИСКИНИ

Під час минулої конвенції, яка відбулася в 1958 році в Клівленді, Огайо, мені припала велика честь бути обраним на головного радного УНСОУ.

У своєму звіті я хочу коротко подати до відома шановним делегатам про проведену мною протягом чотирьох років працю. Обраний мене на головного радного УНСОУ, делегати поклали на мене обов'язок продовжувати працю для цієї нашої великої організації. Я цю працю виконував по змозі моїх сил, і про те скільки часу та труду вкладав для збільшення членства УНСОУ, знають і наші провідні члени Українського Народного Союзу.

Впродовж чотирьох років каденції я завжди тримав тісні зв'язки з відділовими урядовцями моєї округи, в якій я мав честь бути головою. При кожній зустрічі я заохочував урядовців до праці для добра їхніх Відділів і всього УНСОУ. На всі звернення і запити окремих членів відповідав їм, даючи їм потрібні інформації й поради.

В усій своїй праці я тримався засади: у виконанні своїх обов'язків треба бути прикладним союзовцем і громадським. В союзній кампанії за збільшення членства УНСОУ до 100,000 я брав активну участь і закликав до цієї справи Відділи Бостону й околиці.

Поза працею для УНСОУ, я брав участь в інших народних організаціях, бо головний урядовець УНСОУ, як представник великої організації, мусить завжди бути в обсягу широкій громадській праці.

В лютому 1958 р., в порозумінні з головним касиром п. Романом Слободяном, я полагодив справу члена 122-го Відділу, який утратив ногу. В травні 1958 р. я промовляв на організаційних зборах Відділів стейтс Массачусетс і Р. Айленд. Збори проводив головний радний п. Іван Коккольський. 20-го червня 1958 р. я промовляв на зборах Відділу 238, склав там вичерпний звіт з річного засідання Головного Уряду і закликав до пожертв на пресовий фонд „Свобода”, „Веселки” та „Юкренські Вікни”. Також просив членів, щоб підтримували нашу гуманітарну організацію ЗУАДК і УНК, на що члени зараз відгукнулись. 14-го грудня бостонська громада при участі численних гостей посвячувала ново-будовуваний православний Божий храм. На цьому святі репрезентував УНСОУ тоді місце - президент п. Йосип Лисогір. Цю нагоду використав я для скликання наради союзниць, на якій попросив п. Й. Лисогіра зreferувати великі доповіді УНСОУ для загальної української справи. У зборі брав участь головний радний Іван Коккольський. 5-го червня 1959 р. я був прийнятий на північних зборах Т-ва ім. Св. Савви Ковалевича. 238 Відд. УНСОУ, де виступив доповідь про поточні справи та відповідав на питання. Негайно по річних нарадах Головного Уряду, в порозумінні з головою радною А. Чопик, скликав Відділи УНСОУ в Бостоні на нараду в справі 65-літнього ювілею УНСОУ. У висліді рішення відсвяткувати цей ювілей в дні 11-12 жовтня. Це свято відбулось величаво. На святі був прийнятий головний секретар УНСОУ д-р Я. Падок, який 11 жовтня виступив промовою і передав привіт від Головної Екзекутивної ради.

12-го жовтня по всіх наших церквах відправлено паханду за померлих членів УНСОУ та Богослужбу в наміренні живих членів. Після полудня в залі української православної громади відбувся святковий концерт, в якому взяли участь союзові члени Нової Англії та ширше українське громадянство. В мистецькій програмі виступили мішаний хор Української Православної Церкви, курсантки Союзівки та молоді Плату. Промову українською мовою виступив гол. секретар д-р Я. Падок, англійською — головні радні Іван Коккольський та А. Чопик.

З нагоди цього свята я скликав нараду Відділів-238, 307, 374, 122 і 224 та Відд. 178 з Менчестеру, Нью Гемпшир. Про організаційний рух говорив д-р Я. Падок. По ширшій дискусії обрано Окружну Управу, в якій я мав честь бути обраним головою. 17-го січня 1960 р., на припорушення гол. президентки с. п. Д. Галичини, я взяв участь в річних нарадах Відділу 122 в Тавнтон, Масс., де виступив доповідь, допоміг вибрати нових членів уряду з молоді а на кінець закликав членів і нову Управу підіслати свій Відділ новими членами. 14-го лютого 1960 р. я брав участь в річних нарадах Відділу 238, на яких передав привіт від Гол. Екзекутивної УНСОУ, виступив промовою і допоміг вибрати нову Управу. 22-го лютого відбулись ширші наради Окружної Управи Відділів 238, 307, 374, 122 і 178. В нарадах брали живу участь всі прийняті члени. По дискусії рішення відбутти союзове свято і запросити головного союзового організатора для призначення нових членів. 29-го травня, на запрошення гол. радного Івана Коккольського і в порозумінні з гол. президентом с. п. Д. Галичином, я взяв участь у відзначенні 50-літнього ювілею Відділу ч. 206 у Вунсакет, Род Айленд. На святі виступив промовою і побажав членам Відділу кращих успіхів в союзній праці. На святі був присутній гол. пресид. Д. Галичин. Святом проводив гол. радний І. Коккольський.

В дні 14-17 липня 1960 р., на припорушення гол. пресид. с. п. Д. Галичини, я мав честь репрезентувати УНСОУ на конвенції Української Православної Ліги. На бенкеті в Стадлер Готелі я виступив коротку промову, передав привіт від Головної Екзекутивної УНСОУ і пригадав прийняти, що тільки завдяки УНСОУ нині наша молодіть творить свої діла, підтримується традиції своїх батьків і через англо-мовні союзові видання ширить серед американців правду про Україну. 12-го серпня 1960 р., на припорушення гол. касира п. Р. Слободяна, я полагодив справу померлого члена 238-го Відділу, який перед смертю не змінив своїх спадкоємців, 20-го листопада 1961 р. в залі Української Православної Громади відбулись загальні збори Управи Округи Відділів УНСОУ, на яких був прийнятий і виступив промовою п. Йосип Лисогір, гол. містопресидент УНСОУ. У своїй промові він згадав, що завдяки УНСОУ американці планують Україну, і історичні здобутки, доводяться про визвольну боротьбу, яка ведеться на Україні. На кінець він закликав усіх прийняти масово вступати в члени УНСОУ і вписувати до нього своїх дітей. Опісля прелегент виступив фільм, що його накрутив, будучи в Україні. Присутні стали багатьма запитів, на які п. Й. Лисогір давав вичерпні пояснення. 11-го грудня 1960 р. відбулись річні збори Відділу 238. Запрошений до слова, я пригадав Управі Віди нашого Генія Тараса Шевченка, Патрона нашого Союзу. До нової Управи обрано на пост фінансової секретарки молодю, тут роджену, пані Анну Ремік, яка своїм організаційним хистом вибила на перше місце поміж жінками - організаторками УНСОУ. 17-го січня 1961 р. я мав честь бути членом делегації, яка відвідала губернатору нашого штату, Джана Волга, що й проголосила Український День з нагоди 43 річчя незалежності України.

22 січня 1961 наша делегація відвідала посольства Бостону, Джана Колієна, який підписав прокламацію з нагоди 43-х річчя незалежності України і наказав висісти на ратуші синьо - жовтий прапор.

21 травня 1961 р., на прохання члена 206 Відділу з Вунсакет, Род Айленд, і в порозумінні з головним радним УНСОУ п. І. Коккольським, ми полагодили справу влаштування цього члена в домі старців на Союзівці. 16 червня 1961 р. був я запрошений на північні збори Т-ва ім. С. Ковалевича, Відд. 238. На зборах поінформував про перебіг річних нарад Головного Уряду, що відбувались на Союзівці. 30-го липня 1961 р. на запрошення гол. радного А. Чопик я виступив на фестивалі Відділів УНСОУ в Джеймстауні, Масс. На святі був прийнятий гол. радний п. І. Коккольський. 10-го серпня 1961 р. я одержав від гол. секретаря д-ра Я. Падок нову форму аплікації для нових членів. Він просив, щоб я дав свої завдання, що я негайно зробив. 12-го листопада 1961 р. брав я активну участь в Листопадівім Св'яті. 19-го листопада я був прийнятий на величавому святі СУМА і посвячений новою сумською домішкою. На бенкеті виступив коротку промову, передав привіт від Екзекутивної ради, а також багато УНСОУ допоміг нашим молодечим організаціям, зокрема Спілці Української Молоді, відступаючи сторінку в „Свободі” для її публікації.

За весь час моєї праці як головного радного УНСОУ, стараюсь я держати якнайтісніший контакт з Головною Екзекутивною, виконуючи свої завдання точно і софісно, як теж постійно висловлюю свої спостереження та подавав поради в справах нашої організації. Відділовим урядовцям та поодиноким членам УНСОУ також радо служив інформацією та порадами.

Збоку членів Головної Екзекутивної та гол. редактора „Свободи” я завжди зустрічав повне довіря та щире відношення. Як головний радний УНСОУ, я мав честь брати активну участь у трьох річних засіданнях Головного Уряду.

Головний радний Микола Давискин до свого друкованого вже звіту додав, що бути головним радним УНСОУ це не тільки велика честь, але й великий обов'язок. До нього, як головного радного, звертались і далі звертаються наші люди з різного роду порадами та допомогою. Навіть люди, які давно виїхали з його району діяльності, наприклад до Юта чи до Нью Мексико і надають йому до нього в різних справах. Деякі з тих листів передав від до Комісії Пресб і Скаг.

Останнім з черги головний радний здавав звіт до Ярослава Гук.

Mr. Chairman, members of the Supreme Assembly, fellow delegates and honored guests,

This is indeed a great pleasure and honor for me to stand here before you as a supreme advisor. First of all I wish to thank you for this honor that you made possible at the last Convention.

For the past 4 years I have strived to uphold this position to the best of my ability.

During my term in office I have attended 5 UNA meetings at attending meetings where the executive board has sent me. Being in politics I was instrumental in achieving practically the impossible by having the Ukrainian Flag fly over the Capital of the State of Connecticut. This was the first time in the history of the State of Connecticut, that any foreign Nationality flag was flown over the Capital. I was also instrumental in having this done in any own city of Hartford. This I believe is also a part of an advisor work. At our annual meetings I have fought down the line to have secretaries compensated more than what they are receiving for this work. Money must be found for this cause, for without members we have no Soyuz.

Secretarial Courses at the Soyuzivka was, I believe, a suggestion that I made quite some time back and I am happy to see me now have them. The same is time for the modernization of new policies, bigger dividends and more benefits for the old. After all we are getting there. You know you never change just the next party does.

Taken gifts to organizations (SUM, Plast) money should be made available. Soyuzivka should be enlarged. We should not stop short of 500 capacity. Why pay money to city hotel and spend our money there when we could easily do it all at Soyuzivka — save money for the UNA and have a better convention.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РАДНОГО ЯРОСЛАВА ГУКА

Моя праця в минулих чотирьох роках, за який прихотиться мені звітывати, не обмежувалась тільки до виконання чисто союзних обов'язків члена Головного Уряду. Кожний бо добрий українець і союзовець повинен працювати для Батька-Союзу і Українського Народу.

Від останньої конвенції 1958 року в Клівленді, на якій я був обраний на головного радного УНСОУ, я стараюсь відповідно до моїх сил і спроможностей впливати на активізацію союзного життя та причинитись до дальшого росту УНСОУ.

За чотири роки я виконував ряд відповідальних громадських обов'язків у Гартфорді на пості голови Українського Спортивного Товариства, голови Української Демократичної Організації, голови Українського Громадянського Клубу, члена управи Комітету Української Школи, заступника голови УНКА в Гартфорді, касира 272-го Відділу УНСОУ в Гартфорді, а цього року був обраний на заступника голови УНКА в стейті Коннектикат.

За чотири роки я взяв участь в п'яти зборах представників Відділу УНСоюзу стейт Коннектикут, тобто у зборах Окружного Комітету Відділу УНСоюзу.

Брав я теж участь три рази в річних нарадах Головного Уряду УНСоюзу. На тих нарадах я старався поліпшити наші грамоти УНСоюзу та впливати на неспинний розвиток і модернізацію УНСоюзу.

Як головний радник, я з доручення Екзекутиви брав участь також у місцевих і поза місцевих союзних зборах. Дбаючи про добро нашого народу, я вірю, що завданням головного радного є працювати в УНСоюзі, як і брати найактивнішу участь в житті нашої української громади та поширювати правду про Україну і її нарід та його культуру.

Може сміло ствердити, що за весь час моєї праці у всіх громадських і політичних установах та на кожну кроці моїх щоденних зайнятих зустрічей, я докладав усіх старань, щоб словом і ділом пропагувати Український Народний Союз, дбати про його ріст і розвиток, з яким тісно зв'язані питання добробуту, сили і будучини нашої спільноти.

Председник Іван Іванчук подякував усім головним радникам за їхні короткі додаткові задоволення та ствердив, що звіти всіх виборних членів Головного Уряду вичерпано. До звіту попросив головного редактора „Свободи“, д-ра Антона Драгана.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕДАКТОРА „СВОБОДИ“ АНТОНА ДРАГАНА

Давидогрецький математик-філософ Архімед, знайшовши підйому, сказав: „Дайте мені підйому, на який я міг би стати, і я порушу землю“. Відповідна підстава потрібна для всього, що існує, жаль і розвивається на землі. Без підстави ніщо не адекватно, і чим сильніша підстава, тим тривішша, міцніша і перемінна будівля.

Це стосується і до нашої організації. Коли б ми, а нагоди цієї нашої ювілейної, бо 25-ої з черги, Конвенції задали собі тривогу і уважніше розглянули та проаналізували Український Народний Союз із перспективи його вже 68-літнього існування, ми неодмінно прийшли б до висновку і переконання, що він свій незрівняльний у нашій спільноті ріст і розвиток, всю свою силу і велич, як і своє передове місце в системі нашого суспільного життя і свою провідну роль в ньому завдячує в головній мірі тим тривалим і неперушим ідейно-моральним основам, що їх поклали під його будову його основоположники-піонери.

Ці ідейно-моральні, як і організаційні основи, поклали під будову Українського Народного Союзу вже майже 70 років тому „Свобода“, і вона ді, основа, зберігає, розвиває і закріплює, ставши офіційним органом та ідейним виразником і інтерпретатором нашої організації. Завдячуючи за це ділянці перед Конвенцією є великою заслугою, Радю, це зі свідомістю, що звіту за працю і досягнення багатьох творчих умів і трудящих рук, бо завдання і відповідальність, про які мова, перевищують сили і спроможності однієї людини.

У цьому ж разі, що і в інших випадках, ми маємо справу з людиною, яка не тільки працює, але й живе, і в якій живе і діє.

Це вже востанок з черги формальне редакційне справоздання цього звіту, а друге перед найвищою інстанцією УНСоюзу, що має з його Конвенцією. І так, як редакційний звіт перед попередньою, 24-ою Конвенцією приходилося починати згадкою про ту велику втрату, якої зазнала „Свобода“, УНСоюз та все українське співтовариство зі смертю сл. п. д-ра Луки Митиши в лютому 1956-го року, так і цей звіт хочеться попередити згадкою про чергову велику втрату, що її зазнали ми в теперішньому звітовому часі внаслідок передчасної, трагічної смерті довголітнього головного секретаря, а від 1950-го року головного редактора УНСоюзу та управителя „Свободи“ сл. п. Дмитра Галичанина. В „Свободі“ записано багато його добрих ідей і творчих думок. Цим він заслужив собі вічну пам'ять у нашій організації.

Смерть покійного Дмитра Галичанина була в звітовому часі найбільшою, але не однією втратою для „Свободи“. В тому ж бо часі відійшов у вічність і ряд інших її видатних співробітників, між якими згадаю сл. п. д-ра Любомира Ортинського, довголітнього кореспондента „Свободи“ в Європі, а в останніх роках її представника в Об'єднаних Націях. Усі вони своїм вкладом в розвиток „Свободи“ та репрезентацію нею вільної української думки заслужили, щоб пам'ять про них зберегти назавжди.

На твердій основі

У вступі до цього звіту згадаю коротко про те, що УНСоюз завдячує свій безупинний розвиток, свою силу і велич тим морально-ідейним основам, що під його будову поклали „Свобода“. Як і ці основи? Першу з них подібуємо в своєрідній „Декларції Незалежності“ Американської України, що нею була стаття о. Григорія Грушкі, основоположника „Свободи“ і УНСоюзу, надрукована вже в четвертому числі майбутнього органу УНСоюзу з 1-го листопада 1893-го року. В цій статті під заголовком „Нам треба народної організації“ м. і. сказано: „Для нас, тут розсіяних українців, треба такої народної організації, такого всенародного об'єднання, до якого кожний українець, звідки він не походить, міг би належати“. Це й було основою Українського Народного Союзу, створеного чотири місяці пізніше, 22-го лютого 1894-го року. Зовсім жаль, що така організація, крім тих шляхетних завдань і цілей, що визначені в її статуті, з'ясувала вразі і незрозуміло в редакційній статті „До діла, браття“, надрукованої у „Свободі“ з 17-го жовтня 1900-го року. В ній сказано: „Ми повинні змагатися до поліпшення долі нашого народу, але жадні півзасоби тут не допоможуть: єдиним виходом з цього положення є з'єднання всіх українців в одну самостійну державу з порядками наскрізь демократичними“.

Ці основні засади і цілі нашої організації поширено і уточнено при різних інших нагодах, їх апробували попередні Конвенції і вони полягають у таких трьох головних принципах:

Перше — ідеалізм; віддана і самовіддана праця для здійснення тих високих ідеалів, що впроваджені історією просвічування і нині просвічують українському, американському та всім волюбним народам світу, — ідеалів, які так промовисто висловлені батьками цієї країни в їх безсмертній Декларції Незалежності. Це принцип, що всі люди створені рівними і що вони наділені як Творцем певними невід'ємними правами, між якими є право на життя, волю та змагання до щастя.

Друге — це народоправність, висловлена в класичній zasadі Лінкольна про „владу народу, через нарід і для народу“.

Третє — це християнська мораль і етика, ці основні засади, що визначили курс і дали назву нашій вже майже двохстолітній цивілізації.

Вачеслав Давиденко

Іван Кедрин-Рудницький

Це й є в загальному ті головні принципи, що становлять підставу, зміст та ціль нашої організації і що ними повинна керуватися „Свобода“, офіційний її орган. Попередня, 24-та конвенція схвалила окрему резолюцію, рекомендуючи „Свободі“ виразно і недвозначно „зберігати, розвивати і закріплювати“ ці ідейні основи, як також „продовжувати, розвивати й скріплювати розбудову своїх видань“.

Нехай це Велике Зібрання оцінить, чи „Свобода“ і її видання совісно та відповідно до своїх найкращих сил і спроможностей виконувала ці обов'язки. Завданням звітодавця є подати бодай найголовніші факти і докази.

На службі народу

Мавши такі напрямки і традиції, „Свобода“ і її видання ніколи і в жадних обставинах не потребує вгадати, не потребують блукати, як сліпий Оріон, до сонця, із зав'язаними очима. Ми знаємо, кому і як маємо служити, до якої мети і якими шляхами змагатися. Ми маємо служити нашому народові, частині якого є наша організація. Масмо служити йому вірно і чесно, без страху перед будь-ким і без ласки для будь-кого. Чи виконували ми це завдання? Наведімо тільки деякі приклади.

Коли в 1959-му році приїхав на відвідини до Америки кат України Нікіта Хрущов, загальна тенденція була, щоб прийняти його тут, нехай і холодно, але „чемно“, бо, мовляв, він є гостем нашого президента. Сам президент до цього закликав. Відомо, як „Свобода“ його прийняла, випустила окреме англійське число, в подвійному об'ємі, з реєстром найголовніших злочинів цього народолюбця. Видання мало найширший відгомін в американській опінії, і цей відгомін не вичухав її дощі.

Інший приклад — вісентні твердження відносно України в листах і публікаціях Державного Департаменту у Вашингтоні. І на них „Свобода“ зареагувала з найбільшою рішучістю, давши поштовх до широкої протестаційної акції.

Ці тільки приклади, бо практично кожне число „Свободи“ чи англійське „Українське Тижневик“ завжди розв'язувало якусь проблему, підтримувало добру справу чи боролось з несправедливістю.

Це саме стосується і до наших внутрішніх справ, до українського життя. Участь „Свободи“ і її видань в таких акціях, як Шевченківський і Мазепинський 1961 і 1959-го років, будова пам'ятника Шевченкові у Вашингтоні та підготовка до будови такого ж пам'ятника у Вашингтоні, може послужити прикладом тієї провідної і рішальної ролі, що її виконувала „Свобода“ із своїми публікаціями в нашому житті також у звітовому часі. Не потребує додавати, що така праця вимагала не тільки додаткового, трудю, але й додаткових фондів, від яких у нас не переливалось.

Коли ми приїждимо до „Свободи“ народів, то до речі буде також згадати ще одну справу з тієї ділянки, що мала в „Свободі“ у звітовому часі дуже велику увагу, ніж у попередніх періодах. Мало на думці наше церковне життя. Відомо, що воно змінювалося, були такі періоди, коли „Свобода“ з різних причин виявляла деяку здержливість у цьому відношенні. Тут не час і не місце аналізувати й оцінювати ці причини. Натомість уважимо за відповідне ствердити, що найкращі інтереси нашого народу, включно з нашою організацією, вимагають, щоб усе це стало замкненою книгою минулого і щоб настала нова доба праці і співпраці наших громадських установ з нашими Церквами, бо це є однією з найбільших гарантій нашого майбутнього. В тому напрямку „Свобода“ й працювала.

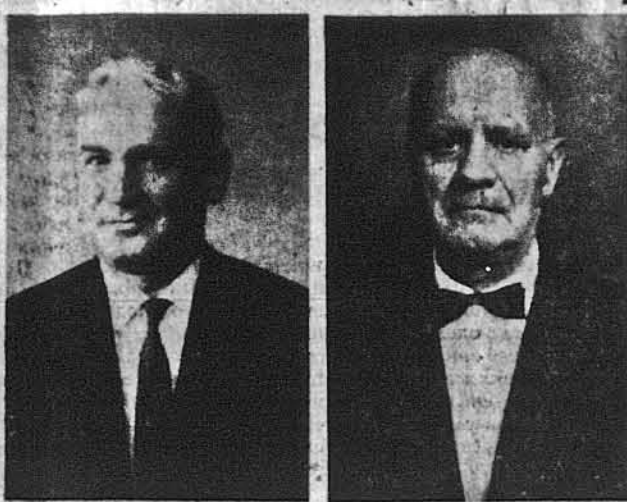
Головний обов'язок

При всіх акціях, кампаніях і „хрестоносних походах“, що їх прокидає „Свобода“ весті, її головним обов'язком таки залишається справа вірної, точної і швидкої інформації. Найважливіший нарід той, що найліпше поінформований — твердий колись батько американської преси, Бенджамін Франклін. Подати читачам вістку про кожну важливу для них подію, заглянути в причини подій та допомогати читачеві їх краще зрозуміти і передбачувати також їхні наслідки — це найбільший виклик для преси в теперішній добі. І в цьому ніщо не заступає — стверджено однодушно на недавніх нарадах газетних видавців у Нью-Йорку. Очевидно, що „Свобода“ своїми обмеженими засобами і в своїх обмежених можливостях не може у виконанні цієї своєї головної функції рівнятися з великими американськими щоденниками. Але в межах наших можливостей ми не відстаємо і в звітовому часі мали багато випадків, коли „Свобода“ таким розумінням і виконанням своєї інформаційної служби побила багато рекордів, ставши одним з головних джерел вісток також для всієї вільної української преси. Впарі з писаною інформацією йде ілюстраційна, про яку „Свобода“ не менше дбає.

Як завжди, так і в звітовому часі, „Свобода“ із своїми виданнями віддавала окрему увагу всьому, що діється в Україні і що зв'язане з Україною, зокрема з її змаганнями до волі та незалежності. Занегажовано до співпраці окремим знавців підсвідомості відносин — крім тих, що їх маємо в нашому редакційному складі, придбано ряд нових джерельних матеріалів та заперемовано ряд совєтських періодичних публікацій, зокрема з України, щоб могли всебічно слідувати і оцінювати події. За інформаціями в справах України та за опінією відносно поодиноких подій нерідко звертаються до „Свободи“ редакції американських щоденників.

При цій нагоді згадаю ще про акцію „Свободи“, що має радше „відплатний“ характер. Як відомо, більшовицька агентура, зокрема відомий Берлінський комітет, записав наших людей в Америці та інших країнах своїми пропагандистськими „Вістями“ і „Голосами“, зокрема після того, як відносно цих посилків скасовано в Америці поштові обмеження „Свободи“, при допомозі своїх читачів, вела акцію, щоб ці обмеження привернути, або щонайменше вимагати, щоб на кожній такій посилці була виставлена пересторога, що це комуністична отрута. Рівночасно поведено відповідну відплатну акцію, і тепер сотні примірників „Свободи“ висилаються на публічні адреси в підсовєтській Україні. Очевидно, ми не маємо гарантій, що „Свобода“ туди доходить, що вона попадає також в інші, не тільки в довірені „режимні руки“. Але з різних відділків і натяків у совєтській пресі можна здогадуватися, що „Свобода“ туди таки доходить і час від часу попадає в менше довірені руки.

РЕДАКТОРИ „СВОБОДИ“

Богдан Кравців

Д-р Лука Луція

Поширений штаб співробітників

Одною з перших передумов доброго виконання своєї призначення і своєї служби є для кожної газети відповідний штаб співробітників. У самій редакції щоденника в звітовому часі не було змін. У ній працювали, крім звітодавця, такі досвідчені, з великим знанням і журналістичним стажем редактори, як Вачеслав Давиденко, Іван Кедрин-Рудницький, Богдан Кравців і д-р Лука Луція та фелетоніст Іван Керницький, хоч цей останній не працює в приміщенні редакції. До редакційного складу зарахували ми в звітовому часі також п. Володимира Соханя, службовця Головного Канцелярії УНСоюзу, що віддав у „Свободі“ спортовою ділянкою, віддаючи цій справі багато часу, знання і справжнього ентузіазму.

Натомість значно поширено в звітовому часі штаб співробітників-дописувачів, що у великій мірі збільшило можливість інформаційної служби, як і багатство та різноманітність думок і всебічність опінії. Між новими нашими співробітниками, здобутими в звітовому часі, згадаю б таких наших висококваліфікованих знавців своїх ділянок та робітників пера, як проф. д-р Богдан Галайчук (Південна Америка), Т. Давидів (Крета), В. Лейник (Німеччина), Олег Лисак, М. А. Осадчук (Зах. Берлін), Ів. Овечко (Каліфорнія), д-р М. Прокоп (Об'єднані Нації), М. Скала-Старийський (мистецтво), д-р М. Чирівський (економіка) та ряд інших. Разом з ними гуртується при редакції „Свободи“ вже понад п'ять десятиліть постійних її співробітників-дописувачів з усіх частин світу, з усіх ділянок знання і суспільного життя. Думасмо, що „Свобода“ збирала найбільший гурт і найбільш кваліфікованих співробітників не тільки в її власній історії, але й в історії української преси взагалі. Кожна ділянка — внутрішня і зовнішня політика, економіка, культура і наука, історія і право, література і мистецтво, війське і оборона, виховання і молоді, кожна інша ділянка суспільного життя — представлена в „Свободі“ відповідним значущим та кваліфікованим інтерпретатором. Це стосується, зокрема, до відносин у нашій окупованій Батьківщині — Україні. Додаймо до цих постійних співробітників, але майже три сотні примігальних дописувачів, головно з наших громад і тоді матимемо справді імпозантний образ штабу редакційних співробітників, що репрезентує на тілі всіх клітин нашої суспільної життя і знання, але і всі наші політичні напрямки — за ними кожен окремо, кожен своїм — кожне з наших віровчанств та кожну верству нашої суспільності. Іхня співпраця в „Свободі“ і зі „Свободою“ є одне з найбільших наших досягнень, що його оправдано можна підкреслювати. Жаль тільки, що „Свобода“ в своїх дуже обмежених бюджетових границях може лише в малій мірі винагороджувати співпрацю та прислуги своїх співробітників-дописувачів. Для інформації згадаю, що хоч штаб наших співробітників постійно збільшується, видатки на гонорари для них ми змушені постійно зменшувати. За звітові чотири роки гонорари для співробітників щоденника і англійського тижневика, але без „Веселки“ становили: в 1958 році — \$5,357, в році 1959 — \$5,383, в році 1960 — \$4,750, в році 1961 — \$4,785. Для прикладу згадаю, що ці видатки в 1954-му році становили \$6,525. В такій ситуації всі наші співробітники-дописувачі заслуговують на тим більше признання і вдячність, як збоку Редакції, так і збоку читачів та нашої організації.

Наші проблеми і труднощі

Само собою зрозуміло, що в такому великому видавничому підприємстві, як „Свобода“ з її виданнями, є безліч усіляких труднощів і проблем, що з ними треба постійно змагатися та давати собі раду. Великою проблемою у нас є факт, що ми не маємо спеціалізованої преси, яка окремо обслуговувала б доповідний ділянку нашого життя і розвитку. Тим то „Свобода“ і її англійський тижневик мусить віддавати відповідну увагу та місце усім ділянкам нашого життя, дбаючи, щоб при цьому не затратити балансу. Далішою нашою проблемою є те, що велика частина надсилаемого матеріалу має рекламний або майже рекламний характер. Пишуть перед імпресою, пишуть по імпресі, такого матеріалу не можна оформити так, як цього вимагають пресові завічі і практика, але не можна його й відкидати, бо від цього у великій мірі залежить розвиток наших громад і їх життя, але їх використання також і не піднісуть рівня наших видань.

Проте, найбільшою з наших редакційних проблем є постійна нестача місця і хронічні залежності, зокрема у весняних сезонах, що з них складається весь Божий рік. У цій хвилині, як пишеться цей звіт, в редакції лежить добра сотня залеглих дописів. Ми не маємо на це ніякої кардинальної розв'язки, крім одної: збільшити об'єм газети. Ми не можемо робити в дописках радикальних скорочень, бо тоді втратять свою вагіть для громад і перестануть грати роль промотора в громадському житті. Ми вже пробували друкувати короткі, синтетичні повідомлення про події, які описували в дописках, а самі дописи випускати по черзі відповідно до місця. Але й це не розв'язує проблеми, бо ж годі друкувати, наприклад, дописи про листопадів імпресі тоді, коли відбуваються шевченківські. У цій ситуації радимо собі тим, що друкуємо час від часу додаткові сторінки, але це зв'язане також з додатковими витратами на папір і робітників. На це „Свобода“ не може собі дозволити постійно. Ми докладаємо максимальних зусиль, щоб виходити з цієї колізії, але це є половинчати засоби, бо саму проблему могли б розв'язати тільки збільшенням об'єму газети, на що потрібно додаткових фондів.

До трудних наших проблем треба зарахувати також справу кореспонденцій-листування з читачами й дописувачами. Немає, здається, в нашій суспільній справі, в якій до нас чомусь не звертався б, прохуючи чи домагуючись відповіді і висновку. Політика, закони, господарство, права і обов'язки, контакт із знайомими, жаль на сусіда або й на власну янкіну — все можна вичитати в листах до редакції. В нормальних обставинах кожний лист має бути відповідно покладений, а його автор повинен дістати відповідь. Ми це у великій частині й робимо, часто коштом відпочинку поодиноких редакторів та додаткових годин праці. Але такий стан не може тривати на довшу мету, не можна ж бо навіть в наших умовах вимагати від редактора, щоб він писав статті, виправляв надіслані матеріали, читав коректу, ходив на імпресі, виконував безліч великих редакційних та громадських обов'язків і при цьому писав десятки листів. Тому то наладження відповідного редакційного секретаріату є однією

Іван Керницький

Володимир Сохан

з тих справ, що ще очікують на своє поладження для нормального функціонування нашого видавництва.

THE UKRAINIAN WEEKLY

It is generally acknowledged throughout the world that youth as a segment of society represents a problem to the elders, that is, to the parents and guardians of that society, at least, so the parents and guardians think. Such was the case with The Ukrainian Weekly, our English language publication, which is devoted primarily to the problems of our younger, English-speaking generation. It has been our „problem child“ particularly during the period between the last and this conventions. But, first of all, let us examine some of the facts pertaining to the matter.

There is no doubt that The Ukrainian Weekly constitutes one of the most important aspects of UNA's work. The importance of this English publication of UNA lies not only in its role as a medium of communication for the English-speaking members of the UNA, but also in its role as an integral part of UNA's over-all mission—to disseminate truth about Ukraine among our American friends. Our predecessors were well aware of this necessity when they originated the publication of The Ukrainian Weekly in 1933.

During the past thirty years The Ukrainian Weekly has played a decisive part in the growth and development of our Association, in the formulation of the Ukrainian American community and in the advancement of the Ukrainian cause to the international forum. In particular, the work of The Ukrainian Weekly in familiarizing our younger English-speaking generation with Ukrainian history and traditions cannot be emphasized enough. The achievements of The Ukrainian Weekly and its contribution to our growth are truly great and the credit for most of it must be given to Mr. Stephen Shumeyko, the first editor of The Ukrainian Weekly and one of the truly outstanding and most merited leaders from the ranks of the younger generation during the past two decades.

It was unfortunate that shortly after the previous convention, in 1959 to be exact, Mr. Shumeyko was unable to continue his duties as the editor of The Ukrainian Weekly and left the staff remaining, however, as one of its contributors. The causes and circumstances of his resignation were included in the Editor's report at the annual meeting of the Supreme Assembly of the UNA in May of 1959.

The departure of Mr. Shumeyko from his work created a new problem or rather precipitated the urgency to solve the already existing problem of editorship of The Ukrainian Weekly.

It is our hope that the readers of The Weekly remained unaware of these problems and did not feel its consequences. The Ukrainian Weekly not only continued to come out regularly, without interruptions, but there were marked improvements in its content as the paper progressed in fulfilling its designated aims and objectives. In its ideological orientation The Weekly was a true reflection of Svoboda and it can be stated that there were no difficulties in this respect. Credit for this must be given to Mr. Walter Dushnyck who has assumed the duties of the acting editor of The Ukrainian Weekly since the time of Mr. Shumeyko's departure and who has remained in this position up to this time showing in his exemplary work a great deal of ability, devotion and cooperation.

However, the long-range problem of editorship of The Ukrainian Weekly has yet to be solved. The editor of The Ukrainian Weekly should come from a generation to which the paper is devoted; furthermore, Mr. Dushnyck, who is also editor of the English language publications of the Ukrainian Congress Committee of America, The Ukrainian Quarterly and The Ukrainian Bulletin, can devote only part of his time to the editing of The Weekly. In addition to that, The Ukrainian Weekly now stands at the crossroads of its development facing the perspective of new horizons, to paraphrase a modern political slogan, that is, — new needs and new responsibilities emanating from the changes in our society. Keeping in mind the fact that our American-born generation has been strongly enlarged by the English speaking, or rather bi-lingual, generation from the ranks of the newly arrived immigrants as well as the fact that the major part of our youth attend colleges and universities, there is a logical necessity for re-adjustment of our English language publication to satisfy the needs of those young men and women who are to become our successors and future leaders of our community. Since none of our organizations can be said to have an over-abundance of funds for publications it would be economically wise to adjust all of our English language publications in such a manner as to avoid unnecessary repetition. Some of the functions, previously fulfilled by The Ukrainian Weekly alone, have been and continue to be successfully assumed by the English language publications of the Ukrainian Congress Committee of America.

These and many other problems can be successfully solved once the editorship of The Ukrainian Weekly has been appropriately stabilized.

We have done a great deal in our attempts to remedy the situation. During that time a number of persons have been employed as members of the editorial staff of The Ukrainian Weekly: Miss Helen Pyrozak, who married and had to leave; Mr. Walter Prybyla who also left because of other interests after completing his trial period; Mr. Rostyslav I. Chomiak

Walter Dushnyck

Zenon Snylyk

Колишній президент З'єдинених Держав Америки і мислитель Герберт Гувер, говорячи про „Чудо Америки“, твердив, що її справжня вартість і велич та її справжнє значення і розуміння не в величезних обсягах між Атлантиком і Пасифіком, не в її великих фармах, фабриках і копальнях, не в автомобілях і радіоприймачах, не в безмірних матеріальних добрах і технічних досягненнях. Усе це, нехай і в меншій мірі, мають також інші. Натомість правдиве значення Америки є в її духовості, в її Ідеалах, в її підприємчивості. Це саме можна б віднести, думаю, і до нашої організації. Українського Народного Союзу. Безмірну вартість становлять десятки тисяч нашого членства, могутню мовою говорять наші мільйони, але вічними є наші Ідеали і наші духово-культурні вартості, що їм служуть і їх репрезентує наше видавництво.

На цьому місці керуючий нарадами п. Іван Іванчук, подякувавши Головному Редактору за його додаткові інформації, передає ведення Конвенції Предсідникові ади. Іванові Флісу. Адвокат Фліс стверджує, що вчорашня нарада Конвенції та проголошення прийняття до 6-ї точки, а саме до дискусії над відомленнями та їх прийняття.

Для кожного переведення дискусії над важливими справами нашої організації, Предсідник закликає усіх делегатів, які бажають забирати слово в дискусії, написати на картонці паперу своє ім'я та прізвище і число свого відділу УНСоюзу й передати картонки секретарям Конвенції, які виготовлять листу зголошення до дискусії. Кожний буде покладений до слова у хронологічному порядку зголошення. Закликавши ще раз до співпраці та притримуватися інструкцій Президії відносно дискусії, Предсідник ади. Іван Фліс проголошує о год. 5:30 учасники перерву в нарадах до год. 7:30 учасники.

П'ЯТА СЕСІЯ

Вечірня сесія у вівторок, 22-го травня 1962

П'яту сесію 25-ї Конвенції Українського Народного Союзу відкрив Предсідник Іван Фліс точно в 7:30 год. учасники у вівторок, 22-го травня 1962 і перевірив провірку присутності делегатів.

Предсідник закликав делегатів зголошуватися до дискусії, подаючи картки з написаними прізвищами та числами відділів на руки секретарів Конвенції.

До дискусії зголошилися 68 делегатів. Делегат 94-го Відділу Володимир Борисевич-Бойд подав внесок на замислення листу дискусії. Внесок підтримав делегат Іван Гервук від 445-го Відділу. Предсідник поставив внесок під голосування із застереженням, що як виявиться потреба, Президія відкриває другу листу дискусії. Внесок прийнято одностайно.

Предсідник попросив головних урядовців, а зокрема членів Головного Екзекутивного Комітету, заняти місця при Президіальному столі, щоб дискусія могла до них скеровувати свої запити. Одночасно просить головних урядовців нотувати собі питання та голоси в дискусії, щоб відтак могли на них відповісти. Дистанція закликає, щоб притримувалися справ звітності та щоби виразно скеровували свої питання до відповідних головних урядовців. По удільненні слова, кожний дискусіант повинен підійти до найближчого мікрофону на залі й зачитати запити.

Предсідник уділяє першому з черги дискусіантів, Гавришіву Мисакові, делегатові 104-го Відділу голос.

ДИСКУСІЯ НАД ЗВІТАМИ

Делегат Мисак заважає насамперед, що у звітах кількісно подавано скільки членів УНСоюзу цифрою 82,000, а в дійсності ми маємо всього 75,000 активних членів, бо ті інші ані не дістають дивіденди, ані не мають права голосувати, ані їх не допущено делегатами на конвенцію. Просить, щоб справу наладити так, щоб дати й цим членам, які мають виплачені поліси, право активних членів, якщо вони згодні б виплачувати датки на різні фонди. По-друге, висловлює побажання, щоб головну канцелярію залишити на старому місці, бо перенесення її до Нью-Йорку, як дехто пропонував, лише збільшить тягар членів. По-третє, вважає, що оплата відділових секретарів треба підняти, щоб їх заохотити до праці, а зокрема до організування нових членів.

Головний Предсідник Юліан Лисогор відповів на заваги, а саме: Дійсно, УНСоюз має яких 4,300 членів із наданими полісами. Над цю справу Головний Екзекутивний Комітет думав, а Статутова Комісія матиме відповідні пропозиції, щоб привернути активне членство цим нашим членам. Відносно нового призначення головної канцелярії різні думки. Це правда, що перенесення її до Нью-Йорку більш репрезентативне місце збільшило б наші кошти, наприклад треба було б платити вищі податки за реальність. Т. п. Але, коли б ми купили дім, то це була б наша власна інвестиція, а крім уживання його для власної канцелярії ми могли б частину підняти, що дало б нам доходи.

Головний касир Роман Слободян заважає, що нагорода відділовим секретарям недавно була підвищена до 5% із зібраних вкладок. Вони могли б збільшити свої нагороди, якщо зявилися б активніші організування членів.

На цьому місці забирає слово у нагальній справі делегат 277-го Відділу Роман Романюк і ставить внесок, щоб головні урядовці відповідали на всі запити та підписали справи при кінці дискусії, тобто як уже всі дискусіанти висловлюються. Внесок підтримав делегат 430-го Відділу Олександр Бакай. Предсідник відкрив дискусію над внеском і до слова зголошується Юліан Павчак, висловлюючи думку, що ця дискусія — це найважливіша справа Конвенції. Тут повинна бути виміна думок поміж делегатами та головними урядовцями. Делегат Юрій Вильгош уважає, що головні урядовці повинні відповідати кожному дискусіантові зараз по його слові. Адвокат Михайло Пізак також уважає, що головні урядовці краще можуть запам'ятати поодинокі питання, скеровані до них зразу. Це дасть змогу висловити певні речі в ході дискусії та збільшити слідуючих дискусіантів від порушення той справи. Делегат Степан Ковальчук також пропонує, щоб головні урядовці зразу відповідали кожному дискусіантові.

Предсідник Іван Фліс піддав внесок Романюка-Бакай під голосування і стверджує, що прийнято його переважаною кількістю голосів. Отже, головні урядовці відповідають на всі запити після того, як висловляться усі дискусіанти.

Делегат 194-го Відділу Іван Василюк висловлює думку, що не досить нагороджувати майно для Батька-Союзу, але треба звернути увагу на всесторонню діяльність відділів і піднесення рівня членства.

Степан Ковальчук 361 В.) поставив такі запити: 1) до Головного Предсідника звертається із запитом, що зроблено УНСоюзом для молоді, а зокрема підтримки українських шкіл і вибору відповідних вищих шкіл абсолютними середніми шкіл? 2) Чи Головний Уряд має статистику хворих членів, скільки їх, і як ними опікується? 3) Запитусь п. Слободяна, яку суму відсотків приносять фонди, а який відсоток приходить від гіпотечних позик і чи всі грошові вклади загарантовані федеральними агентствами? 4) До Контрольної Комісії запит, чи вона, дійсно, мала змогу провирити всі ті книги, які сфотографовані разом з нею у звіті на стор. 57, а також у „Свободі“, і чи можуть головні контролери ствердити під присягою, що контролю була точна? 5) До ред. Драганова: що сталося з Комітетом Стипендіального Фонду ім. Дмитра Галиччина, що сформувалася був на другий день по смерті с.п. Д. Галиччина. П'ять людей зложило тоді 170 доларів на цей фонд. Рівночасно висловлює подяку головному редактору за поміщення дописів про справу Стипендіального Фонду.

Осип Бакай (430 В.) стверджує, що завдяки намаганням Головного Уряду зроблено крок уперед в розвитку УНСоюзу, але обов'язком членів Головного Уряду і всіх нас є просувати в тому напрямі. Висловлює думку, що „наша сродна безпальова; ми не маємо бюджету. Уряд наш сам у клопоті і сам не знає, що робити, чи видавати якусь суму на певну ціль чи ні. Для наведення цього, мусить бути фінансовий план, в якому виражено було б передбачено, що стільки й стільки може бути видано на таку-то й таку ціль. В дальшому заважає, що видатки на кошти подорожі й репрезентативні в сумі 69,723.36 доларів може й бути потрібні та в інтересі УНСоюзу, але треба було б виразніше сказати, на що вони пішли. Коли переглядати звіти про „Союзівку“, то там не знаходимо повного образу. Там знаходимо лише адміністративно-операційні витрати, але не маємо повного інвентарного звітності. Поскільки зробили ми за великі витрати на „Союзівку“, то це вина нас усіх, бо на кожній Конвенції ми потверджували ті витрати. Коли докладно при-

глянутися різним вкладам, то в саму купівлю вложено пона 405,000 доларів. Додавши до цієї суми пона 204,000 доларів, що їх витрачено на адміністрацію, як також інші наші кошти, хоч б навіть відсотки, які УНСоюз міг дістати за інвестиції в „Союзівку“, гроші, то дійшло до круглої суми 800,000 доларів. Коли на попередніх Конвенціях піднесено справу набути „Союзівку“, то ми ніколи не думали, що в неї треба буде вложити таку велику суму грошей. Ми думали, що обійдеться при яких 200,000 доларах. Цій справі треба присвятити більше уваги й припинити далі великі вкладки у дефіцитне підприємство. Тимчасом, головний Предсідник Лисогор сказав у своєму звіті, що „Союзівка“ вже зрівноважене підприємство, а п. Слободян, що із „Союзівкою“ все гаразд. Чому закривати цифри перед нами — запитусь п. Осип Бакай. У звіті головного секретаря д-ра Я. Падюха сказано, що за останні чотири роки прислано 17,122 нових членів. На іншому місці піднесено, що лише 4,600 нових членів було організовано постійними організаціями. Запитую себе, що ці члени нам коштували? Кошти подорожей постійних організаторів вносили 55,113.23 дол., а винагорода постійних організаторів коштувала УНСоюзу 38,643.00 доларів, отже прислано тих 4,600 членів коштувало нам 93,756.23 дол. Це поважна сума! А що дістали відділові секретарі на місяці, які організували більше як дві третини членів? Диспропорція у винагороді дуже велика.

Володимир Бережан (114 В.) заважає, що головні радні УНСоюзу повинні мати точно визначені обов'язки й працювати в тих рамках. Зокрема повинні вони дійсно допомагати Головному Екзекутивному Комітету в напруженні політичних фінансової та іншої діяльності, вносити якісь нові думки. Натомість така їх діяльність на місяці, як влаштування пікніків, що їх вони часто називають „Союзівським днем“, суцільної вагності. Ми повинні на цій Конвенції вибрати таких людей головними радними, які зможуть внести щось нового до УНСоюзу.

Олександр Грималюк (375 В.) просить: 1) допомогти йому вислати старшим членам УНСоюзу справу допомоги. У його відділі багато старших членів, які допомоги потребують і сподіються дістати її від УНСоюзу. 2) Пан Бакай заважає, що кошти подорожі в сумі 69,000 доларів завищені. Запитую себе, який вислід тих подорожей? Очевидно, приїжділо було зустрічати в себе головних урядовців. Тимчасом, секретарі дістали 5% вкладок: що на думку п. Слободяна забагато, бо колишні працювали вони за 2.5%. Але тоді й головні урядовці не діставали такої високої платні. 3) Залу України Робітничого Союзу з УНСоюзом треба мати, бо вона може принести значні поліпшення. 4) Підтримую думку ред. Драганова, щоб поставити Культурно-Видовищний ресурс УНСоюзу на рівні з іншими двома департаментами Головної Канцелярії. 5) Наш Статут треба так упорядкувати, щоб на випадок смерті головного Предсідника, як це сталося недавно із с.п. Д. Дмитром Галиччином, не треба було вибирати нового головного Предсідника на річному засіданні Головного Уряду, а щоб перший заступник Предсідника автоматично набував усі права головного Предсідника.

Володимир Борисевич-Бойд (94 В.) висловлює побажання, щоб у „Свободі“ був кожного дня англійський додаток, бо вже з багато членів, які не вміють читати по-українськи. Рівно ж треба було б дати нашим дітям можливість ознайомлюватися з українською тематикою вже від юних літ, а тому треба було б застановитися над видаванням такої „Веселки“ в обидвох мовах. Висловлює пропозицію: головному редактору за спеціальне англійське число „Свободи“ під час побуту Нікити Хрущова в цій країні. Це був дуже корисний почин.

Микола Семчишин (131 В.) заважає, що заслуговує звіту Головного Предсідника він був певний, що Головна Контрольна Комісія має змогу все контролювати в УНСоюзі. Тимчасом із звіту головного контролера п. Петра Пуциля довідуємося, що такої змоги нема, бо час контролю значно короткий, а крім того для контролю потрібно фахових людей, а йому пропонує затрудувати записаних публічних книголюбів. На думку делегата, Головна Контрольна Комісія має такі широкі повноваження, дані їй статутом, що вона може кожнішою запитати собі до поміч контрольерів-оперативістів. Даліше, просить делегата висловитися в справі уділення УНСоюзом гіпотечної позики на Дім Відділів УНСоюзу в Шинга-Півден.

Михайло Фук (276 В.) запитусь головного касира Романа Слободяна, що стастється з асекундарною убою у випадку смерті члена, який не має спадкоємця? Член його відділу Павло Сасс помер уже понад двадцять років тому. Мій іншим, що в 1946 р. у звіті ми бачили під його прізвищем суму 158 доларів, а цього року вона більша всього на 82 центи. Чи ця сума не приносить відсотків?

Микола Ткачук (114 В.) заважає: 1) Він слухав і читав звіт головного контролера п. Петра Пуциля з Шинга, в якому він твердить, що не можна п'ятьом людям перевести докладної контролю 26,000,000 дол. майна. Він з ним повністю погоджується в цьому. Також підтримує думку п. Пуциля, щоб затрудувати записаного публічного книголюбів, який може коштувати нас 10,000 дол. або й більше річно, але одночасно своїми порадами може принести для УНСоюзу більш заощадження. 2) Один із делегатів підніс у дискусії справу великих коштів адміністрації. Справа ясна: якщо УНСоюз розте і розвивається, то й на адміністраційні витрати необхідно видавати більше. Адмініструвати двадцять-шість мільйонів майно й 82,000 членів — це те, що було б десяти років тому.

Д-р Михайло Пал (364 В.) стверджує, насамперед, що в Клівленді існує та сама проблема, яку порушував уже один із передсідників, тобто допомога для старших членів. Запитусь, чи не можна було б дати якусь лікарську опіку для старших і немощних членів? 2) У багатьох містах існує брак народних домів, а це стримує розвиток культурного, суспільно-громадського та товариського життя. Чи не варто було б застановитися УНСоюзом над фінансуванням таких домів у важливих центрах українського поселення? 3) Треба вітати факт, що УНСоюз заінтересований піднесенням культурного рівня свого членства та всієї української громади. Якщо, однак, ідеться про витрати на видання праць наукового характеру, то, на його думку, УНСоюз повинен прислухатися до голосу наших наукових і професійних установ. Є у нас Наукове Товариство ім. Шевченка, Українська Вільна Академія Наук, а перед роком створено й Українську Американську Асоціацію Університетських Професорів. Вони найбільш компетентні оцінювати вагність таких видань, а якщо ідеться про праці в англійській мові, то зокрема обсягання з цих інституцій найкраще розуміє їх потреби. 4) Справі Стипендіального Фонду УНСоюз повинен присвятити більше уваги. Із народного фонду за останні чотири роки видано пона 53,000 дол. Цю суму розподілено поміж 63 річних організацій. Як бачимо, більшість із цих організацій дістала по 150 або й менше доларів, а с й такі, що дістали всього по 25, а то й 20 доларів. Ясно, що це не була велика поміч для цих останніх. Коли б, натомість, не розпорозувати цієї суми на малі датки, а сконцентрувати її на одну поважну ціль, хоч би й Стипендіальний Фонд, то ми мали б далеко кращіші виследи. 5) Ще до політичної акції: Якщо УНСоюз хоче провадити політичну акцію в якійсь мірі, то повинен їй координувати її бойді із Українським Конгресовим Комітетом Америки. Не можна ж всім нам вести окремих акцій, які чого доброго можуть не бути цілком однаково наслідкованими.

Володимир Запаранюк (484 В.) запитусь в першу чергу, в якій рубриці фінансового звітності шукати доходів „Союзівки“ із вступів, що їх інкасується від відділів? 2) Хочемо чи ні, але самі бачимо, що в наших рядах мало молоді. Правда, кажете, що молоді приїжджає на „Союзівку“, але не досить їй туди приїждити, бо не всі, наприклад, студенти можуть дозволити собі платити вступ по одному доларові після того, як приїхали напр. із Ютики. Апелює, щоб той вступ скасували. Контролю того, хто там приїждить, тре-

ба впровадити в інший спосіб. 3) Запитусь п. Лисогора, чому в цюгоричних звітах не подано інформації про рух членів так, як то було на попередніх конвенціях? За поодинокими відділами, скільки організовано нових членів, скільки з них і інших успішно, скільки змерло і т. п. Чому цього нема у звіті? Якщо все це було б подано у звіті, то головний секретар не міг би видавати так багато членів, бо в багатьох випадках більше сусупендовано як приїжділо. 4) Ще до відзначення членів... Тут треба було б установити певні критерії, які були б об'єктивні й брали під увагу різні фактори, існуючі на місцях. Бо ж, як можна порівнювати можливість присвоєння членів у Філадельфії та Ютиці лише під самим кількістевим оглядом? 5) „Ще хоч піднести один рік: а був організатором у Ютиці та Індіану зв'язку з цим, але чомусь я не дістаю звороту моїх коштів подорожі в сумі 96.00 доларів“.

Д-р Богдан Левицький (361 В.) ставить кілька питань до членів Головного Уряду. 1) Ми чули тут про поважний зріст членства Союзу. Чи від цієї суми членів відтатено втрати і чи в число придбаних членів зараховано тих, які перейшли з молодого відділу до відділу дорослих? 2) Мене турбує факт, що Культурна Комісія за десять років не могла вповні довести справу видання Енциклопедії Українства до успішного закінчення. Річ у тому, що нефаховим людям передано було деякі праці, а тепер треба все це переробити, що збільшує кошти. Слава Богу, ми маємо фахових людей і в майбутньому треба до них звертатися з поважними справами. 3) У нас заважається неординарне трактування нагороди організаторів. Якщо член організує т. зв. фаховий організатор і засекує його на 1000 доларів, то це призначення коштує УНСоюзові великі гроші. Коли ж наші відділові урядовці придбають членів з такими ж сумами забезпечення, то деяким з них виплачується всього 13 доларів, іншим по 10, а ще іншим всього по 8 доларів. Чому така нерівність у винагороді? Це дуже погана політика, яка відохоче відділових урядовців від праці. 4) В резолюції Клівлендської Конвенції унітасмо постанову приділяти спеціальну увагу нашої молоді, а зокрема студентській. Що за останні чотири роки зроблено для нашої молоді? Стату УНСоюзу з 1898 р., коли ще він мав у своїй назві термін „рутеніан“, каже, що Союз буде мати свої школи й свої бібліотеки для піднесення культурного рівня членства. Що в цій справі робиться тепер? Де і які школи втримує УНСоюз? 5) Долучується до делегата Володимира Борисевича з Дітроїту й запитусь ред. Драганова, чи не можна було б мати англійську частину в „Свободі“ щодня? І ще одне питання: скільки УНСоюз докладає до „Свободи“, чи, може, вона є самовиставчальною газетою?

Д-р Олександр Соколюшин (204 В.) висловлює радість із того приводу, що Батько-Союз росте і висловлює думку, що це в першу чергу завдяки головному секретареві, якому належить подяка. Але у відомленнях є речі, які повинні нам боліти. На стор. 43 звіту Головного Уряду ми бачимо зіставлення витрат із народного фонду. Ми тіпнімося, що на видання англійської Енциклопедії Українства приділено майже 18,000 доларів. Але є інші позиції, над якими треба боліти, бо на УККА за чотири роки видано всього 7,250 доларів. Запит: чи лічуть УНСоюзом призначувати на працю УККА лише таку малу суму? Даліше, для нашого найстаршого Наукового Товариства ім. Шевченка, яке веде колосальну наукову працю, в тому ж часі призначено всього 3,000 доларів. Чи це вистачає? Рівно ж просимо запитати: чому, коли організується відомий конгрес істориків світу, куди поїхало наших двох істориків, не призначаємо ніякого датку на цю ціль? До головного редактора Драганова запит: чому в „Свободі“ поміщувано не тільки оголошення, але й широкі дописи про виступ Аксамітов Українського Танку з УССР Вірського? Чи в „Свободі“ потрібно окремої „Шинга-Говської Хроніки“? Як відомо, деякі українські часописи присвячують більше уваги діяльності УККА, як робить це „Свобода“. Чому? Від довшого часу „Свобода“ не містить нічого про резолюцію Філа. Чому? І, нарешті, чи не можна було б при „Свободі“ мати спеціальне дописувача, який слідкував би за англійськими виданнями, які атакують українську справу?

Юліан Ревай (4-й В.) у своєму слові в дискусії сказав:

Передсідники вчепали в дискусії кілька справ, які мав на думці порушити. Все ж залишилося ще багато важливих справ до порушення. Питання шкіль і бібліотек, це складне питання. Це в першу чергу обов'язок місцевих громад і наших окружних комітетів. Коли так будемо ставити справу, то легше буде перевести цю справу в життя нашими силами, ніж наложити всі тягарі лише на Головний Уряд. Під цим оглядом треба було б не забувати спеціальних місцевих потреб, а цього важко було б вимагати від Головного Уряду. У фінансовому звіті згадав про існування „олд ейдж гомс енд кемп прерпери“ у вартості 357,177.27 доларів. Мені не ясно, про що тут мова. Якщо це є „Союзівка“, то не треба писати про старечий дім, бо таким вона не є. Треба було б, однак, призначитися над можливостями розгорнення завітативної акції. Жидівська громада має масу питань, на утримання яких вона дістала від стейтсменів і місцевих чинників поважні дотації. Досі ми не організували своєї суцільної опіки в такий спосіб, щоб ми могли діставати дотації з публічних фондів для опіки над старшими. Було б тепер дуже на час поставити цю справу спільно з іншими Союзами на широку скалю. Говориться, що на „Союзівку“ буде спеціальна палата для старших віком наших людей. До цієї справи також треба підходити уважно, бо, наприклад, жидівська громада ліквідує тепер такі доми, тому що старші люди звідти походили. Вони хочуть мешкати по містах, а не в лісах; вони хочуть мати контакт із рідною, якщо її мають, та з давніми приятелями. Отже, треба уважити, щоб ми не зробили великої помилки. Ми заважаємо довести велику смертність нашого членства. Цього можна було б частинно запобігти, коли б дати лікарську опіку в свій час, не запізно. Це означало б велику опадність для УНСоюзу, а тому варто було б над цією справою подумати. Було б правильніше, якщо Головний Екзекутивний Комітет віддав Департамент Здорова, а не Державний Департамент. Був час, коли УНСоюз мусів займатися політичною роботою, бо був однією українською організацією в Америці. Але тепер ми маємо велику спеціалізацію під цим оглядом. Мусимо Державний Центр, масо Українську Головну Вільную Радку масо Вільнолюбний Фронт і ін. Отже, тепер ситуація зовсім інша, як була колись. Тому треба УНСоюзом концентруватися на його власних завданнях, а політичну акцію в ЗЛА залишити Українському Конгресовому Комітету та іншим політичним чинникам. Головний редактор „Свободи“ А. Драган представив Конвенції всіх редакторів і з робивмо нам прямиство. Але відносно „Свободи“ чути не раз скарги. Може вони оправдані, а може й ні. Все ж, здається, що треба було б прислухатися до голосів читачів і то навіть до голосу тих, які не пишуть листів до редакції, а лише читають газету. На жаль, ми мало довідуємося із „Свободи“, як живуть наші люди, наприклад у районі твердого вугілля в Пенсильнії, а зокрема старші, потребуючі допомоги. Під цим оглядом, „Свобода“ могла б виконувати своє завдання краще. Варто було б перевести дослід і довідатися, скільки членів УНСоюзу потребує допомоги? На жаль, справу соціальної опіки „Свобода“ цілком занедбує. Коли б УНСоюз зреагував цю річ, то доконав би великого діла нашої громади.

Іван Антучак (161 В.) запитусь, чому звіти Головних Урядовців не надруковано також по англійськи? Звіти повинні бути друковані в обидвох мовах, тобто по українськи й по англійськи. Ці звіти використовуються не тільки делегатами на Конвенцію і не лише самими членами УНСоюзу. Завважає, що на Конвенції в Клівленді він подав був відповідний внесок.

Предсідник Конвенції ади. Іван Фліс в год. 9:30 учасники зарядили десяти-мінутну перерву в нарадах. По проголошен-

ні продовження наради точно в год. 9:40 учасники уділила слово черговому дискусіантові, Павлові Заболотському (371 В.), який заважає, що „Союзівка“ не утримується виключно на побуті на лій членів УНСоюзу. Це треба взяти під увагу, а тому й адміністрація „Свободи“ повинна бути поставлена факхово, по-підприємницьки.

Предсідник звертає увагу делегатів, щоб притримувалися стало звітності головних урядовців, а свої пропозиції для добра організації висловили в точках 11-12 наради Конвенції.

Осип Голянок (245 В.) запитусь Головного Секретаря, скільки з молодих членів УНСоюзу, які є студентами коледжів або є в середніх школах? Чи УНСоюз допомагає декому з них і чим? Чи можна було б розвинути програму систематичної допомоги студентам? Говорить про „Союзівку“, варто було б знати, який відсоток гостей на „Союзівку“ є членами УНСоюзу, а який процент нечленів? Які полетіші мають члени УНСоюзу на „Союзівку“?

Анна Прескович (23 В.) висловлює вдячність Головному Екзекутивному Комітету за те, що, згідно з її побажанням на Клівлендській Конвенції, приготували конвенційні відзнаки з прізвищами делегатів. В дальшому звертається із запитом до пана Герман, як вона розділяється на ролі жіноцтва в УНСоюзі, а зокрема їх ролі в менших відділах? Чи вони мають бути повноправними членами з правом рішального голосу, чи мають лише бути додатком у відділі, а чоловіки мають все рішати? До д-ра Падюха звертається із запитом, чому деякі відділи не посилають грошей на час до головної канцелярії, а цього не подастись у місячних звітах? Завважає, що була передовидана збірка на пам'ятник гетьмана Мазепи. Що сталося з тою справою і зібраними грошми? Всі закликає „Союзівку“ та вигоди на ній. А чому не розглянемо справу призначення поодиноких осіб, які приїжджають на „Союзівку“? Чи виплачується тримати „Союзівку“ відкритою впродовж цілого року? Мабуть поза сезоном багато відвідувачів там нема. Отже, чи виплачується тримати там обслугу? Винні запитусь ред. Драганова, чи потрібно як скільки редакторів? Радше й так багато не було і давали собі раду.

Дмитро Попадичев (434 В.) заявляє, що має кілька специфічних питань і бажав би мати на них відповіді, а саме: 1) Запит до голови Контрольної Комісії, д-ра Галана, чи „Союзівка“ і Виданням мали бюджети; якщо так, то в яким вислідом працювали на підставі своїх бюджетів, а якщо ні, то чому? 2) Чи всі адміністратори й працівники „Союзівки“ оплачують з оборотних сум самої „Союзівки“? 3) Чи всі поїздки головних урядовців були доцільні й потрібні? 4) На яку суму з 19 мільйонів доларів в фондах інвестовано у вище доходів роду, а на яку суму інвестовано в менше доходів роду? Чи шукалося можливість переінвестувати їх? 5) Запит до пана Лисогора: У звіті говориться про дім для старців на „Союзівку“. Цікаво знати, скільки там осіб живе та на яких умовах? Рівно ж сказано у звіті, що „Союзівка“ стала на здоровій основі. Чи це означає, що вона самовиставчальна, включно до покриття амортизаційної знижки її вартості? У звіті говориться про її вартість у сумі 357,177.27 доларів, а тут ми чули, що на неї витрачено біля 900,000 доларів. Якщо так, то з яких фондів? 6) Чи наші премії за поліси на 5000 доларів є хоча б рівні з преміями інших Союзів або компаній? Нам треба мати конкурентні умови, щоб могли здобувати членів з такими полісами. 7) До Головного Касира: на 23-ій Конвенції він виправдував гіпотечні інвестиції, тепер виказує пона 5,000,000 доларів УНСоюзу інвестованих у гіпотечках. Каже, що вони дали нам 4.63%, а фонди лише 3%. Чому такі низькі відсотки з гіпотечних позик? Всі інші фінансові інституції рахують 6%! І ще одне запитання. Ще в 1954 р. написано від „Самопомоці“ листа в справі позик, але це й досі не одержано на нього відповіді. 8) Чому в звіті про „Союзівку“ не подано окремо приходів за кімнатами, за харчуванням, за рестораном і т. п. 9) До Головного Редактора: Чому, коли об'єдналися друкарські роботи на 26%, не зменшили пропорційно витрати на папір, на переклад і т. п.? Чи „Свобода“ бере оплату за оголошення від „Союзівки“? Чи потрібно в „Свободі“ так багато знімків, але є копії, з усіх нагод? 10) До головного контролера Петра Пуциля: Чи може вислати, які були його завізати перед двома роками, висловлені на річному засіданні Головного Уряду, та чому вони не були подані у звіті з того засідання? 11) До д-ра Падюха: Скільки нам коштує один новозорганізований член з полісом на 500, 1000, 2000 і 5000 доларів, приєднавши головним організатором, а скільки коштує такий самий приєднавши відділовим секретарем або іншим відділовим урядовцем? Чи не завищені в нас кошти придбування нових членів?

Григорій Кисель (336 В.) запитусь, чи не можна було б упростити процедуру potwierдження смерті померлого члена, щоб заклопотані спадкоємці могли дістати швидше помертве. У звітах говориться про існування дому для старців, але з другого боку кажеться, що нема старців, охочих там жити. Тоді не треба такого дому. Але, коли б дійсно був такий дім, то були б і люди очі в ньому жити. В Клівленді є люди, які шукають можливості жити на старість у такому своєму домі.

Петро Федик (292 В.) заважає, що головний контролер сказав у своєму звіті, що перед п'ятнадцятьма роками в рядях УНСоюзу було багато молоді. Цікаво знати, де та молоді поділися. УНСоюз повинен заохочувати старшими віком, а зокрема уважати, щоб не знеохочувати молоді, як це сталося в деяких місцевостях. 2) Пан Слободян сказав, що є речі, які ми можемо робити, а знову є такі, яких ми не можемо робити. Як найстарший член Екзекутивної, з надовшим досвідом, він ці справи найкраще розуміє. Так само головні урядовці повинні платити на відділових урядовців, якщо ідеться про справи на місцях. 3) УНСоюз повинен давати полетіші своїм членам, уділяючи їм гіпотечні позики. Це заохотить людей вступати до УНСоюзу. Бо, як сказав головний радний Гук, як хочемо здобути нових членів, то мусимо їм щось за це дати.

На цьому місці делегат Лев Боднар із 131 Відділу просить голос у нагальній справі й ставить внесок, щоб з огляду на пізню пору, як також на переменування як делегатів, так і головних урядовців, які не зможуть нотувати всіх запитів і заваг, закінчити наради найдальше в 10:30 вночі. Предсідник ади. Іван Фліс, із уваги на те, що нарада вже проходить децю припізно, відхилив внесок і покликав до слова чергового дискусіанта, д-ра Атанаса Слюсарчука.

Д-р Слюсарчук (174 В.) має заваги щодо чисел членства поданих у звіті д-ра Падюха та п. Слободяна і просить докладніших висновків. Він запитусь скільки є тих людей, які платять усі фонди? Головний касир дав дуже докладний і педантично опрацьований звіт, а все ж в ньому є невідповідності. Від подас суму залогового фонду у висоті кругло 320,000 доларів, але не каже звідки вони взялися, скільки членів УНСоюзу платять до цього фонду. Чому? На підставі звітів у „Свободі“ приходить до висновку, що яких 12,000 членів не платять фондів, але у звітах цього нема. Дальший запит — що робиться із залоговим фондом? Чому жінки дістають допомогу з цього фонду нижчі від чоловіків, бо всього по 25 доларів, тоді як чоловіки-

У п'яту річницю смерті сл. п. Лева Ребета

В жовтні цього року проминуло п'ять років, як відійшов у Божу вічність голова Політичної Ради Організації Українських Націоналістів Закардонного (ОУНЗ), член Закордонного Представництва УГВР, професор Українського Вільного Університету, визначний журналіст і громадсько-політичний діяч сл. п. Лев Ребет. Його нагальні і передчасні відхід у той світ відчували боліше не тільки друзі, а й всі українські громади. Відчували, як нормальний і невіддільний Божий закон, була потрапляючою. Як прирочено смертю, удар серця, прийняла це також німецька кримінальна медична експертиза у Мюнхені.

Яка іронія долі! У п'ятиріччя смерті сл. п. Лева Ребета відбувся процес у Карлсруе, Німеччина, над убивцями В. Сташнінським, який у серпні 1961 року втік з Східного до Західного Берліну і спешу перед американцями, а офіція перед німцями чинниками. Чина, що він на доручення КГБ убит в 1957 р. сл. п. Лева Ребета, а два роки пізніше в 1959 убит сл. п. Степана Вандера. Убивчик, який був тільки одним з колишніх у більшовицькій машині, розкрит для українського і цілого Західного світу нечувано в історії людства убивства, який займаються найвищі інквізитори у Кремлі, Шойно після злізання В. Сташнінського стало відомим, що смертю Л. Ребета не була прирочено, а жертвою Москви, яка на протязі історії винищувала і винищує найкращі елементи українського народу. Могла Л. Ребета долучилася до великої черги відомих і невідомих могол українських героїв, які упали у боротьбі за українську незалежну державу.

Москва поставила собі за мету всіма можливими засобами винищувати український визвольний рух, а зокрема його визначних патріотів-революціонерів по той бік, і цей бік залізно захищав жертовми. Москві упали Симон Петлюра, Євген Коновалець, Лев Ребет, Ст. Бандера і інші, яких призначив нам невідомі.

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНЦІВ ПИСЬМЕННИКІВ "СЛОВО"

У неділю, 23-го грудня 1962 р.
в год. 5:30 вечора
в залі УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ АМЕРИКИ,
(2 East 79th Street) у НЬЮ ЙОРКУ
з нагоди виходу з друку Літературно-Мистецького Збірника "СЛОВО" ч. 1.

ПРИЛЮДНИЙ ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР

Новелі, поезії, есеї, ескізи, пародії, гуморески та інші форми мистецтва слова у виконанні письменників та акторів мистецького читання.
ФОРТЕП'ЯНОВІ МУЗИЧНІ ІНТЕРМЕДІ — у виконанні п-ни Марії ЦИХІК.
Супровідний коментатор вечора — Іван КЕРНИЦЬКИЙ (КЕР).

Запрошуємо Українське Громадянство м. Нью Йорку та його Околиці.

Увага! БРІДЖПОРТ і ОКОЛИЦЯ! Увага!

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ
в БРІДЖПОРТІ, Конн.
— в лаштовус —

в понеділок, 31-го грудня 1962 р.

в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ,
при 500 Hallet Street — BRIDGEPORT, Conn.
СТРІЧУ НОВОГО РОКУ

ПОЧАТОК танців — год. 9:00 веч. — 3:00 ранку.
Знаю українська оркестра п. МАЛИНОВСЬКОГО з Честеру, Па, а який співають п-ні Малиновська і п. Купшнір.
Смачний і добрий БУФЕТ в заряді Паль Союзу України з Бріджпорту, Конн.

ДОВРА ЗАБАВА НЕСПОДІВАНКИ.
ЗАБАВНИЙ КОМІТЕТ

В НЕДІЛЮ, дня 23-го ГРУДНЯ 1962

на грици Укр. Спорт. Майдану — при 31-й Еве. і 124 вул. — College Park, L. I.
ФУТБОЛЬНІ МИСТЕЦЬКІ ЗМАГАННЯ

між
УСК Нью Йорк — HUNGARIA S.C.

ПЕРЕДЗМАТ: год. 12:45: УСК (резерва) — HUNGARIA (резерва)
в СВБТУ, 29-го ГРУДНЯ 1962 р., в год. 8:00 веч. в доміні УСК-у, на 1-му пов.
відбудеться — ВЕЧІРКА.

В ПОНЕДІЛОК, 31-го ГРУДНЯ ц. р.

у найбільшій залі
CENTRAL PLAZA HALL — 111 Second Ave. (між 6 і 7 вул.)
Main Ball Room (5th floor) — NEW YORK, N. Y.

Грас відомо оркестра — ВАСИЛІЯ БОСОГО.

Перший еміграційний період Л. Ребета перебував у

Кривому, де було більше українське скупчення. Тут відбувся відомий драматичний похід ОУН. Л. Ребет у поділлі опинився по стороні Ст. Бандери і включився до активної праці, тісно співпрацюючи з тодішнім тереновим провідником Романом Шухевичем. В 1941 році Ребет з першими групами пробивався до Львова, де брав активну участь у відновленні проголошення української держави, стаючи першим заступником голови Державного Правління Ярославця Стецька. Від 1 липня 1941 р. після арешту Ярославця Стецька Лев Ребет перебував всі його обов'язки в укр. представництві ОУН в Українській Національній Раді, до свого арешту 14 вересня 1941 р. Далші воєнні роки Л. Ребет ділив долю з багатьма іншими українськими націоналістами в тяжких умовах кайданного життя.

Тоді, коли фронт, східний і західний, переступили на німецьку територію, гітлерівці безуспішно намагались здобути українську прихильність і тому винищували з коштами частину провідних українських націоналістів на волю. Між винищених був також Лев Ребет, який переїхав до Вратислави, де перебувала його дружина Дарія з трьохрічним сином, якого він ще не бачив.

Л. Ребет включився в активну працю в ОУН і в 1945 році в Відні став членом Закордонного Центру ОУН під керівництвом Ст. Бандери а офіція головним суддею при 34 ОУН. Однак дуже скоро ідейно-програмні розбіжності з керівництвом 34 ОУН в принципових питаннях політики — заставили Л. Ребета стати стороною від праці в 34 ОУН.

На протязі всього часу Л. Ребет не забував свої пообіцянки правника і на УВУ зробив спешу ступінь доктора права, опісля доцента і акція професора. В тому ж часі написав дві більші праці на тему "Формування української нації" і "Теорія нації". Викладав на УВУ державне право. Активно виділявся на журналістичному віттингу, пишучи статті до газет "Часу", "Української трайбуні", "Сучасної України" і останню в "Українському Самостійнику", головним редактором якого був. З його праць і статей вивчалось, що він належав до добрих українських публіцистів і журналістів. Крім цього активно себе виявив на форумі Закордонного Представництва УГВР, будучи головою Ради Референтів ЗП УГВР.

Л. Ребет до активної праці в ОУН повернувся на призначення провдому ОУН в Україні. Зовсім не прикладово голова провдому Ю. Леміш поставив до колегі трьох Леву Ребету, знаючи його великий політичний формат. Нажаль Л. Ребет і Зеновій Матла не могли домовитись з Ст. Бандерою і пішлися в діяку очолювати Організацію Українських Націоналістів за корсоном. На першій делегатській конференції у Мюнхені, в грудні 1954 року, вибрано його головою Політичної Ради ОУНЗ. На тому становищі був до 1957 р., себто до часу коли на наказ Москви убит його Б. Сташнінський.

Належить відмітити, що Л. Ребет не забував своїх родинних обов'язків. Він все старався мати час для родинного життя, для виховання дочек Оксана і сина Андрія.

Л. Ребет в Організаційній структурі займав все керівні становища. В нього були добрі прикмети, крім працотворності, велика відданість справі і відповідальність за кожне діло, за яке він брався. Він турбувався кожним членом ОУН і старався в критичних моментах служити своїми порадами і допомагати, про що я мав особисту нагоду пере-

З КОНЦЕРТОВОЇ ЗАЛІ

Лисенкові роковини в Нью Йорку

Концерт, присвячений пам'яті Миколи Лисенка в 50-ліття його смерті, який таке зацікавлення серед української громади, що понад 400 людей відійшло з-під концертної зали без квитків, не зважаючи на те, що зала Гантер коледжу містить 2 і пів тисячі людей.

Програму концерту виконали продукції "Союзу Українських Хорів в Америці": "Думка", Нью Йорк, "Кобзар", Нью Йорк, "Трембіта", Нью Йорк. Зацікавлено американську копію симфонічного оркестру з Нью Йорку. Мистецьким керівником, диригентом, оркестратором і струментальним акомпаніатором на фортепіано був д-р Антін Рудницький. Як солісти виступили: Шарлотта Орланді, Веранська, сопрано, Метрополітен Опера в Нью Йорку і Осип Гошуляк, бас, Канадійська Опера, Компанія. Солістами в хорах були: Євгенія Василеюк, Клавдія Гейлик, Омелья Татунчук, Володимир Поліщук і Марія Мурована — усі з хору "Кобзар". Солюній партії хору "Думка" виконували: Олена Зам'ята, Олег Богачевський, Андрій Добрянський і Ігор Зам'ятий. Точками програм були: Увертюра до опери "Тарас Бульба", святочне слово д-ра З. Лисенка, про-славний хор з опери "Тарас Бульба", "Думан хй ля-на в ла-га" з опери "Уто-леня", Святко в Чигирині з "Гайдамаки", "Гей літа орел" з опери "Тарас Бульба", Ой Діпре мій Діпре, Радуйся, ний неополита, Востань, три хори з поеми Т. Шевченка "Гамалія", "Чого мені тяжко", Ой одна я одна, Садок вишневий, Хустиня, Юзюк порогі. Це загальний перегляд інструментальної, вокальної та солюної програми.

Д-р Зенон Лисенко в святковій слові говорив про українську музику творчість М. Лисенка, його високу заслугу для розвитку нашої музичної культури і його ідеї провоза з проблемами нашої сучасної музичної творчості.

В першій мірі мусимо висловити щире признання диригентові А. Рудницькому за його мистецький розмах, який змінив запізнілий професійний і не професійний сили і створити з них одностійність. Підготу-

в працю імпреси виконали місцеві диригенти: І. Задорожний, "Думка", Нью Йорк, А. Рудницький, "Кобзар", Філадельфія і В. Вудин, "Трембіта", Ньюарк.

Наші хори, організовані людьми доброї волі, що з зацікавленням для української пісні жертвують своїм часом, продовжують свою співочу традицію, на еміграції і старіються всіма силами зближити себе до професійних хорів. І, коли взяти під увагу, що проба хорів з оркестром могла відбуватись тільки одна, то подальше кінцевий ефект. І, хоч ми бажали б оркестри більшої перекопінності у відчутті української душі, то й вона під кінець концерту в кантаті "Богородице" старалась зрозуміти інтенції композитора і диригента Величаво звучав тут мішаний хор, що розселився і широким влі передати свій за-пал численній аудиторії. Були моменти, коли ми мали почування гордості, що тут в Америці маємо такі хори з правдивим ентузіазмом, що хочуть працювати і піднести рівень виконавця шораз вище.

Зі солісти Шарлотта Орланді, Веранська відразу з перших тактів перенесли нас в духовний світ Лисенка і відтворили його по майстерності. І поява, непересічна краса глибокого голосу і висококультурна інтерпретація ще раз доказали, що вона є першорядною артисткою.

Осип Гошуляк має добру шпору, рутину і приспий тембр голосу, а в експресії він є дельо здержаний. Більше темпераменту!

Зокрема треба підчеркнути, акомпанімент Роксолія Герасимович, що виявила себе знаменитою піаністкою.

Ми зауважили позитивне явище: велику скінність нашої молоді в хорі, а це дозволяє свіжій, дзвінкій звучності жіночим голосам.

Безумовно енергія і музично-динамічна особистість д-ра Антона Рудницького допомогли згуртувати співачок і як найкраще в нещасних умовах ідеалізувати пам'ять Батька української музики Миколи Лисенка.

Таку було б виказанням поштовти імпреси в інших містах.

Дарія Гординоска-Карамольна

Прем'єра фільму "Тарас Бульба" у Філадельфії відбудеться заходом Сестер Василіянок

Філадельфія. — Українська громада Філадельфії й околиць матиме змогу оглядатись широкорежисований американський фільм "Тарас Бульба" в неділю дня 23-го в Кілотатрі Фікс при 16-й і Маркет вулиці о год. 7:30. Відбудеться це прем'єра заходом Сестер Василіянок й у весь дохід із неї призначений на потреби Будівельного Фонду Менор Джуніор Коледж на Фікс Чейзі у Філадельфії. Американський фільм "Тарас Бульба" є темою широких дискусій і багатьох обговорень і тому цей фільм прем'єра дасть можливість широким колам українського громадянства познайомитись безпосередньо з цим фільмом, для якого базована на відомій повісті Миколи Гоголя "Тарас Бульба" і зв'язана безпосередньо з Україною, але виведена не надто згідно з історичною правдою, українським глом і побутом. Масовою участю в прем'є-

конатах. Сл. п. Л. Ребет був дзвонюю непересічної ерудиції і політиком великого формату. Належав до толерантних осіб, який все слухав і шанував думку інших. Такий український патріот — це зараза і небезпека для Москви, яка безпосередньо вбивав, що і зробила у відомості до голови Політичної Ради ОУНЗ сл. п. Лева Ребета, як також провідника 34 ОУН сл. п. Степана Вандери. Москва вбила осіб, але ідеї, за які вони згинували, осталися вічно живими, і кличуть нас до дальшої боротьби за державну незалежність України.

Микола Галіа

Д-р Олександр Смакула професором в МТІ

Літом цього року д-р Олександр Смакула був призначений повним професором електричного відділу при Масачусетським Технічним Інституті в Кембріджі, Масс.

Д-р Смакула дожився 9-го вересня 1900 року в селі Доброводях збарського повіту. В 1912 році за порадою учителя батько післав його в гімназію у Збаржі. В часі першої світової війни, від 1918 до 1920 року Олександр Смакула, служив в УГА. Гімназію він закінчив у Тернополі в 1922 році. Того ж року за порадою проф. Заринського він вийшов до Гетингену в Німеччину на студії математично-природничих наук.

В 1927 році він одержав докторат і після працював аж до 1930 року, як асистент у проф. Пола в І. Фізичному Інституті Гетингенського університету. Тут він займався дослідженнями оптичних та електричних прикмет твердих тіл, а головню кристалів. Дві перші його праці були опубліковані в Записках Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові в 1927 і 1928 роках в 26 і 27-му томах. Далшіх п'ять праць з того часу появлялись в Zeitschrift fuer Physik, Goettingen, Nachr. Gesell. Wissenschaften.

В 1928 р. запропонував йому одеський університет професуру фізики. Побачивши власними очима невідраді обставини на Україні, він по-бачивши повернувся до Гетингену.

Згодом в 1930 р. д-р Смакула переїхав до новоствореного Кайзер Вільгельм Інституту фізики в Гайделбергу, де був керівником оптичної лабораторії. Тут він займався головню досліджуваннями органічних сполук при допомозі оптичних методів. В тому часі написав він шістьнадцять праць у різних німецьких наукових журналах.

В 1934 р. д-р Смакула перейшов на працю до оптичної фірми Карл Цайс в Єні в Німеччині, де став керівником одної з дослідних лабораторій. Тут він займався дослідженнями оптичних матеріалів, догдних для оптичних приладів в ультра фіолетовій та інфрачервоній спектрах. Деяких з тих матеріалів, які тепер вживаються в оптиці. Одним з найважливіших його винаходів того часу (1935) була метода для усунення рефлексії на оптичних поверхнях. Ця метода досі тепер вживається в оптичних приладах і знава як "неорефрактивна когінг". З той ділянки він написав десять наукових праць.

По другій світовій війні в 1945 р. вивезла його з родиною, жінкою та четверо дітьми американська армія з південної Німеччини, а звідтам по одному році до Америки. Від 1946 до 1957 року він працював в дослідній лабораторії у форті Белуар, Вірджінія, займаючись дослідженнями матеріалів для інфрачервоних приладів. З того часу появилось десять наукових праць д-ра Смакули.

В 1951 р. він прийняв працю в МТІ, де сразу став науковим співробітником, а в 1959 році заступником професора. Літом цього 1962 р. д-р Смакула став повним професором. Рівночасно в МТІ, він є заступником директора добре знаної лабораторії "Лабораторія фор Інсулейшен Рішери". Його діяльність обнямає ділянки вирощування кристалів та діелектриків твердих тіл та різні ефекти викликані в кристалах внаслідок

Звертається увагу на те, що Відділи, які співніються з присилкою вкладок, будуть подані як довжиким в річному звіті.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНСОЮЗУ

НЕ ПОЗІШЕ,
ЯК ВПОЛДНЕ 31-го ГРУДНЯ 1962 РОКУ.

Гроші прислані пізніше вже не зможуть бути зачислені на 1962 рік. З уваги на це закликаємо всіх Членів УНСОЮЗУ заплатити вклади, платні в цьому місяці, якнайшоріше, а всі Відділи УНСОЮЗУ, зокрема ті, які часто спізняються з висилкою вкладок, вислати розчислення і гроші так скоро, щоб вони наїшли до Головної Канцелярії не пізніше, як у ПОНЕДІЛОК, 31-го ГРУДНЯ 1962 року до полудня.

Звертається увагу на те, що Відділи, які співніються з присилкою вкладок, будуть подані як довжиким в річному звіті.

"THE UKRAINE SWINGS"

Нові ритми в українській музиці
Записано на "Гай-Фай" і на "Стерео"
12 відомих українських народних пісень, виконаних у джазовому американському стилі — оркестром САЛ Де ФЕО

Питайте у найбільшому МАГАЗИНІ ПЛАТІВОК, чи шліть "Мой ордер", або безпосередньо на адресу:
U-TAB Records
142 SECOND AVENUE — NEW YORK 3, N. Y.

Українська хроніка

• Єпископ Йосип Мартиненко, єпископ для українців в Бразилії, найменував поє. Петра Вусяка, пароха Дорзона, проєсархом українського католицького єпархату в Бразилії.

• Авторський вечір поета і калєстриста Василя Барки відбувся в п'ятницю, дня 21-го грудня ц. р. в Літературно-Мистецькому Клубі в Нью Йорку о год. 8-18 веч. В першій частині вечора автор читав один розділ із своєю новою книжкою "Віршик неба", а другій частині буде відтворений запис музики, базований на поезії Василя Барки і єкономіваній Яром Ласоским у його виконанні на скрипці. Ця мистецька точка буде попередженням відчитаним поезіям В. Барки, які дали спонук до молодому композиторові для створення запису.

• Обговорення ретроспективної виставки мистецьких праць Володимира Ласоского відбулось в заходом Спільноти мистців України в суботу 22 грудня о год. 8-18 вечора в ЛМТ-Сполі в Нью Йорку. Візьмуть участь в обговоренні Антін Малиця і Любомир Кузавка

даткових вісім співробітників. Нещодавно професор Смакула почав старання, щоб поповнити місцеву бібліотеку МТІ українською технічною й науковою літературою. Він також цікавиться українськими студентами, їхніми науковими досягненнями, та їхню діяльність. Впродовж останніх трьох років він декілька разів загощав на сходинах Бостонської Української Студентської Громади, в тому разі спеціальною доповіддю до студентства, а в 1962/63 академічному році прийняв об'єзку опікуна студентської громади.

Українці Бостону, а зокрема українські студенти з радістю вітають д-ра Олександра Смакулу з зазначенням його на посаду повного професора електричного відділу при Масачусетському Технічному Інституті та бажають йому дальших успіхів у його науковій та громадській праці.

Любомир Т. Романів

Сповідати з глибоким сумом, що дня 14-го грудня 1962 року в Нью Йорку відійшов у Вічність

св. п.
Д-Р ЛЕВ ГАНКЕВИЧ
адвокат,

передовий діяч українського соціалістичного руху та голова Української Соціал-Демократичної партії на західних Українських Землях.

РОДИНІ ПОКІПНОГО
висловлюємо щире співчуття.

ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ СОЦІАЛІСТІВ АМЕРИКИ — Ц.К. Української Соціалістичної Партії

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА ГРОМАДА в АМЕРИЦІ

ПОВІДОМЛЕННЯ

ЧЛЕНАМ і ВІДДІЛАМ УНСОЮЗУ

Повідомлямо Членів і Відділи УНСОЮЗУ, що з уваги на закінчення року Головна Канцелярія УНСОЮЗУ мусить замкнути рахунки та здепонувати в банках гроші, одержані від Відділів,

не пізніше,
як вполудне 31-го грудня 1962 року.

Гроші прислані пізніше вже не зможуть бути зачислені на 1962 рік. З уваги на це закликаємо всіх Членів УНСОЮЗУ заплатити вклади, платні в цьому місяці, якнайшоріше, а всі Відділи УНСОЮЗУ, зокрема ті, які часто спізняються з висилкою вкладок, вислати розчислення і гроші так скоро, щоб вони наїшли до Головної Канцелярії не пізніше, як у ПОНЕДІЛОК, 31-го ГРУДНЯ 1962 року до полудня.

Звертається увагу на те, що Відділи, які співніються з присилкою вкладок, будуть подані як довжиким в річному звіті.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНСОЮЗУ

НЕ ПОЗІШЕ,
ЯК ВПОЛДНЕ 31-го ГРУДНЯ 1962 РОКУ.

Гроші прислані пізніше вже не зможуть бути зачислені на 1962 рік. З уваги на це закликаємо всіх Членів УНСОЮЗУ заплатити вклади, платні в цьому місяці, якнайшоріше, а всі Відділи УНСОЮЗУ, зокрема ті, які часто спізняються з висилкою вкладок, вислати розчислення і гроші так скоро, щоб вони наїшли до Головної Канцелярії не пізніше, як у ПОНЕДІЛОК, 31-го ГРУДНЯ 1962 року до полудня.

Звертається увагу на те, що Відділи, які співніються з присилкою вкладок, будуть подані як довжиким в річному звіті.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНСОЮЗУ

НЕ ПОЗІШЕ,
ЯК ВПОЛДНЕ 31-го ГРУДНЯ 1962 РОКУ.

Гроші прислані пізніше вже не зможуть бути зачислені на 1962 рік. З уваги на це закликаємо всіх Членів УНСОЮЗУ заплатити вклади, платні в цьому місяці, якнайшоріше, а всі Відділи УНСОЮЗУ, зокрема ті, які часто спізняються з висилкою вкладок, вислати розчислення і гроші так скоро, щоб вони наїшли до Головної Канцелярії не пізніше, як у ПОНЕДІЛОК, 31-го ГРУДНЯ 1962 року до полудня.

Звертається увагу на те, що Відділи, які співніються з присилкою вкладок, будуть подані як довжиким в річному звіті.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНСОЮЗУ

НЕ ПОЗІШЕ,
ЯК ВПОЛДНЕ 31-го ГРУДНЯ 1962 РОКУ.

Гроші прислані пізніше вже не зможуть бути зачислені на 1962 рік. З уваги на це закликаємо всіх Членів УНСОЮЗУ заплатити вклади, платні в цьому місяці, якнайшоріше, а всі Відділи УНСОЮЗУ, зокрема ті, які часто спізняються з висилкою вкладок, вислати розчислення і гроші так скоро, щоб вони наїшли до Головної Канцелярії не пізніше, як у ПОНЕДІЛОК, 31-го ГРУДНЯ 1962 року до полудня.

Звертається увагу на те, що Відділи, які співніються з присилкою вкладок, будуть подані як довжиким в річному звіті.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНСОЮЗУ

НА НОЖНУ НАГОДУ

незвичайний присмак як для родини, так і для гостей, худа, поживна,

ПРАВДИВА, ІМПОРТОВАНА ПОЛЬСЬКА ШИНКА

до набуття під світової слави, МАРКОЮ

ATAIANTA — KRAKUS — TALA

у вигідних пушках 2, 3, 4, 5 і 7 фунтів. Також спробуйте правдиву імпортовану

ПОЛЬСЬКУ ВЕРПОВУ ПОЛЯДВИЦЮ

у вигідних 1½ і 3 фунтових пушках. Добра господиня все переконається, що вона одержала правдиву ПОЛЬСЬКУ ШИНКУ тому, що шинка заслужила собі

цей ЗНАК,

що вирізняє продукти найвищої якості.

Здайте в кожній місцевій крамниці або супермаркеті правдиву польську шинку.

Стипендисти Дівочої Академії в Стемфорді

Зліва направо: Катерина Кравець, Олександра Ленчик, Селлі Анна Гутник і Марія Сенюк.

При нагоді підзначування свята Дня Подяки відбувся в аудиторії Дівочої Академії ПБМ в Стемфорді 20-го листопада Концерт, на якому проголошено стипендії, що їх одержали учениці за найкращі осягні в науці.

В програму концерту входили: співи, декламування та гра на фортепіано у виконанні учениць Академії: 1. Молитва подяки, рецитация Ангеліна Доцімо, Стефанія Кушнір і Катерина Кравець, 2. Причальні Перших Пільгрімів, рецитация Тетяна Янович, 3. Валєць в річницю — фортепіанове солю — Роземарія Де Роза, 4. В тиху ніч — пісня, відспівав квартет: Маріяна Бідица, Ірина Дудар, Ольга Дудар і Гільда Сингурен, 5. "Серенада" — Шуберта, фортепіанове солю — Олександра Ленчик, 6. "День подяки" — рецитация Ірина Дудар, 7. "В що ніч" — пісня в супроводі фортепіано Іліяна Сочі відспівали: Емілія Подаскі, Маргарита Келлі і Лідія Сочі, 8. "Минула осінь", пісня — солю Беатріче Ринальді, 9. "Серце і душа" — фортепіановий дует Іліяна

Сочі і Елен Шворц, 10. "Екзодус", фортепіанове солю — Еллен Шворц.

Імпреду підготував Комітет учениць під наглядом Преп. Сестри Йосифи ПБМ. Перед поданням чаю та закінчення Концерту директором Академії п. Віра Шпікук проголосила імена учениць, які одержали стипендії: Олександра Ленчик — \$175, Катерина Кравець — \$100, Марія Сенюк — \$100, Селлі Анна Гутник — \$50.

В імпрезі взяли участь всі Сестри під проводом Настоятельки Чина Сестри Андрі, члени Учительського Збору та абсолютники Академії, які вже працюють чи студіюють в різних коледжах і університетах, і деякі матері з дітьми. Присутніх в імені Школи привітала директорка Академії п. Віра Шпікук.

Місцевий щоденник "Стемфорд Альбейт" подав знімку всіх 4-ох стипендісток, з відповідними поясненнями, що є і діти про популярність цієї нашої виховної Установи серед американських кол.

Н. В.

Добрий приклад

Гантер 10 листопада 62 р. Серед осінньої природи розкинувшись Катський гір, пишається новозбудована церква в українсько-гугульській стилі. Немає людини, яка б думала, що це 23. А. Ідуни дорогою з 23. А. не звернула б на неї уваги та на кілька хвилин зупинилася, щоб оглянути цей український архітектурний твір. Церква серед осіннього молодого смерекового лісу, ще крапа. Коли вдялися в неї, на хвилину забуваємо, що не живемо серед рідних Карпатських гір.

Тут серед гарної гірської природи, багато українських родин набули домів і створили новий український центр т. зв. "Кобзарівку". В Кобзар, один із піонерів в цій околиці, зумів своєю наполегливою працею побудувати модерні метели, у підвалі модерну заправку залю.

10 і 11 листопада в тім же приміщенні відсвяткували свій 25-літній Ювілей подружнього життя панство Володимир і Юлія Копчинські. На ті два дні мимо погані погоди з'їхалося багато запрошених гостей.

Бенкет почався огод. 8 вечером і в теплій родинній атмосфері продовжувався далеко поза північ. Гості були так розбавлені, що не хотіли йти на спочинок. Другого дня 11 листопада в неділю гості разом із Ювілятами о год 11 пішли до новозбудованої церкви, щоб помолитися і вислухати Службу Божу, яку відправив парох о. Осідач з Гудсону. Го Служби Божій відбулося благословення Юві-

ТАРЗАН, ч. 4960. Нові кло поті!

Ален Лейк запропонував нові... Але над ранком їх вже не було!... Я гадаю, що ви боїтеся йти далі, — глузувала панна Фостер. — Ален зітхнув. — Це зовсім не має нічого спільного зі страхом...

Відзначено срібний ювілей священства о. Богдана Смика

Ютика, Н. Й. — В неділю 16 грудня відбулося тут святкування Срібного Ювілею священства о. Богдана Смика, душпастиря місцевої парафії св. Володимира і відомого в терені ЗДА опікуна й виконника пластової молоді. Торжественну Службу Божу відправив о. Ювілят в сослужб'є свого батька о. рад. Петра Смика і о. Й. Лунашевця, який виголося зоручував проповідь. Попередній о год. 4-й відправив о. Ювілят в сослужб'є батька Ювілята о. рад. Петра Смика, о. декана В. Середовича з Сиракуз і д-р Богдана Волошина з Верліт та трьох товаришів зі студії, о. Осідача, Коринського і Лукашевича — Молебен Подяки до Преч. Діви Марії. По Молебні зібрався гості на врочисте прийняття, на якому томайстром був д-р О. Волошинський. На святкування наслідні численні привіти, телеграми, а зокрема листи з благословенням від Преос. Єп. Кир Івана Бучка, який тому 25 років довершив висвячення о. Ювілята в духовний стан, від Преос. Єп. Кир Йосифа Шмодюка, від виконника о. Ювілята о. д-ра Василя Лави, від Головної Пластової Ради, від Крайової Пластової Старшини, від різних місцевих і позамісцевих організацій, від родин і своїх та від приятелів і знайомих з усіх кінців американського континенту. У святкуванні взяли участь крім численної зібраної місцевої громади та представників парафії УАПЦ доповідальні священники зі своїми деканами, о. Василем Середовичем і д-ром Богданом Волошином, головою Пластової Ради пл. сен. Осип Бойчук з Дітройту, делегати Пластової Станиці Сиракузької Округу, яку очолює о. Богдан Смик від її заснування в 1950 році, як теж представники місцевої громади на чолі з начальником міста Ф. Дуланом. Згуртовані біля Ювілята батько о. рад. Петро Смик, який у минулому році святку-

REAL ESTATE

ДОМИ НА ПРОДАЖ

17 мешк., на 181-й вул., біля Бронкс-Парку. Рент \$13,452. Ціна \$70,000. Гот. \$13,500. Чистого доходу на рік \$2,500.

10 мешк., з крамлинкою, на 138-й вул. & Alexander Ave. Рент \$7,760. Ціна \$30,000. Гот. \$9,000. Чистого доходу на рік \$2,100.

9 мешк., з гаражем, на Amsterdam Ave., 146 вул. Рент \$8,350. Ціна \$30,000. Гот. \$9,000. Чистого доходу на рік \$1,800.

В домах олівне огрівання, вигідні умови оплати. Є до продажу на дуже вигідних умовах 2 і 3-род. домів, в зеленних районах міста.

DRUJBA REALTY CORP.
3450 Broadway, N.Y.C.
(між 140-141 вул.)
AU 1-0194

PISNE

SCHALLER & WEBER

"THE HOUSE OF QUALITY"
1654 2nd Ave., New York
28-28 Steinway Ave., Astoria
56-54 Myrtle Ave., Ridgewood
310 Front Street, Hempstead
41-06 Main St., Flushing, L. I.

ALBERT MAIER, Inc.

PORK STORE
Найкраще ВЕРПОВЕ М'ЯСО
М'ЯСНИЙ ВИРОБИ.
Гуртовий і дрібний розпродаж
1927 Washington Avenue
BRONX 57, N.Y.
Телефон 8-8193

Від 24-го грудня 1962 починаючи,

РІЗДВ'ЯНЕ дозвілля на Союзівці!

В ПОНЕДІЛОК, 24-го ГРУДНЯ 1962 р.

Спільна ВЕЧЕРА

В ПОНЕДІЛОК, 31-го ГРУДНЯ 1962 р.

ЗУСТРІЧ НОВОГО РОКУ

з відповідною програмою.

В НЕДІЛЮ, 6-го СІЧНЯ 1963 р.

ввечеря Різдва Христового

СВЯТА ВЕЧЕРА

з традиційними 12-ма стравами.

ВИМРІЯНА НАГОДА ДЛЯ ГОСПОДИНЬ

ПРИЙТИ НА ГОТОВЕ!

Для ДІТЕЙ і МОЛОДІ:

САНКИ — СОВГИ — ЛЕЩАТА

Для ДОРОСЛИХ:

ЛОВИ — БРІДЖОВИЙ ТУРНІР

Для ВСІХ:

біленький, крайовий СНІЖОК, присмне ТОВАРИСТВО, родинна АТМОСФЕРА, гостинна СОЮЗІВКА!

Замовляти місця і вечерю заздалегідь, виповнюючи нижню формуляр.

UKRAINIAN NATIONAL ASS'N ESTATE

Corinthian, N. Y.

Tel.: 5641

NAME:

ADDRESS:

Enclosed is reservation deposit \$ for

dinner for persons — for day —

from in

Відкрито:

пон. 1 четв. 9 рано до 9 веч.

в інші дні — до 6 веч.

ЗБОРИ

ВІДДІЛІВ

Українського Народного Союзу

НЕДІЛЯ

23-го ГРУДНЯ 1962:

ПРОВІДЕНС, Р. А. — Різдво Зборів Т-на ім. Т. Шевченка, Відд. 73, в год. 2:00 по пол., в залі Вонепро Клубу, при 60 Сальмунд вул. В програмі Зборів є важливі справи та вибір нової Управи на 1963 рік, тому просимо всіх членів прийти. — Д. Васильєв, секр.

HUDSON, N. Y. — Зв'язаний Зв'язаний Різдво Зборів Відд. 477, в год. 11:00 перед пол., після Служби Божої, в церковній залі церкви св. о. Миколая, при 29 South Second, в приписаному порядком парад. Простіться про загальну участь. — П. Сироток, секр.

THEATER — MOVES

СВОБОДИ І ЗАВТРА.

В кольорах

"SPARTAKUS"

Winner of 4 Academy awards.

ГОДИНИ:

12 p.m., 3 p.m., 6 p.m., 9 p.m.

AMERICAN Thea., 3rd St.

Between Aves. "B" & "C"

CA 8-8875

PISNE

ЗЕЛІ, ЯКІ БУЛИ УЖЕВАНІ

ВІД ТРИНАДЦЯТИ РОКІВ І

ПРИНОСИЛИ ПОЛІГІНУ

ПРИ БАГАТОК НЕДОМА-

ГАННІХ

ПОРУЧАЄМО ТАКІ:

На ремаїти — Elde Root

100 пігулок — \$4.00;

На боді м'ясо і шкура —

Hebkapr, No. 85 — 100 пігу-

лок — \$4.00;

На високо тиснення крем —

N.B.T. — 100 пігулок \$4.00;

На м'ясо — великі пігулки

No. 91 — 100 пігулок — \$4.00;

При "solid white" — Hot

Flasher, Corn Seal Com-

round пігулок, 300 — \$4.50;

При запаленні м'ясоного м-

лочки — GBT пігулок —

100 — \$4.00;

При болі: пилушка Ulcer-

ne — есконтурований ес-

стракт "пол" — 1½-місяче

лічення — \$6.50.

KUHN PHARMACY, Inc.

заснована 1851.

Chemists and Druggists

109 3rd Avenue

опис 13-го і 14-го вул.

NEW YORK, N.Y.

Приймається ОГОЛОШЕННЯ

Святочних Побажань

у "Свободі"

Адміністрація "СВОБОДИ" повідомляє, що

йде на зустріч загальним побажанням, вона

й в цьому році призначить окремі шпальти збіль-

шеного різдвяного числа на оголошення тради-

ційних святочних привітів і побажань. Ціни ого-

лошен:

1 палів через 1 шпальт \$ 3.00

1 палів через 2 шпальти 5.00

2 палів через 2 шпальти 10.00

3 палів через 2 шпальти 15.00

4 палів через 2 шпальти 20.00

5 палів через 2 шпальти 25.00

6 палів через 2 шпальти 30.00

ПЕТРО ПУЦІЛО каже,

що ключем до

УСПІШНОГО

ощаджування є:

TRIDENT

SAVINGS AND LOAN ASSOCIATION

100 West 5th Street, CHICAGO & ELGIN Tel: FR 9-6888

ANGLOMОВНА

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ

УКРАЇНОЗНАВСТВА

— НАЙВАРТИШІЙШИЙ

— ПОДАРУНОК ПІД ЯЛІНКУ!

Різдвяний сезон — це сезон взаємних поба-

жань та подарунків. Що ж може бути вартішим

подарунком під ялинку для Ваших Рідних, При-

ятелів і Знайомих, як монументальна англomовна

Енциклопедія Українознавства:

UKRAINE: A CONCISE ENCYCLOPAEDIA.

Замовте її сьогодні, а канцелярія УНСоюзу

вишле у відповідний час потвердження замовлен-

ня разом з артистичним побажанням "Веселий

Свят" у Вашому імені. Книжка буде доставлена

негайно після її появи в перших місяцях 1963-го

року!

Вишліть негайно подане внизу замовлення:

До УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

81-83 Grand Street

Jersey City 2, N. J.

Опин замовлюю англomовну ЕНЦИКЛОПЕДІЮ

УКРАЇНОЗНАВСТВА, як різдвяно-святковий подару-

нок для:

Ім'я і прізвище:

Адреса:

Повідомлення про це замовлення прошу вислати

на СВЯТА за старим ☐ новим ☐ стилем.

Належність за книжку \$30.00 по знижці у перед-

продажу цілі, залучую чеком — грошовим переказом —

готівкою.

Моя адреса:

Ім'я і прізвище:

Адреса:

MALE & FEMALE

BOOKKEEPER

wanted —

for INSURANCE OFFICE.

Write:

P.O. Box 76

JERSEY CITY 3, N. J.

Потрібно досвідченого

ОПЕРАТОРА

до Elastic Machines.

Потрібно досвідченого

ОПЕРАТОРА

до Elastic Machines.

Потрібно досвідченого

ОПЕРАТОРА

до Elastic Machines.

Потрібно досвідченого

ОПЕРАТОРА

до Elastic Machines.

Потрібно досвідченого

ОПЕРАТОРА

до Elastic Machines.

Потрібно досвідченого

ОПЕРАТОРА

до Elastic Machines.

Потрібно досвідченого

ОПЕРАТОРА

до Elastic Machines.